

SAP-VN

12881 Knott Street, Suite 116
Garden Grove, CA 92841
Phone & Fax (714) 901-1997
Email: info@sap-vn.org
Web: http://www.sap-vn.org
Federal EIN 33-0539755
CA Corp. #1838385

Inside This Issue

Pages/Trang 1-13

MOBILE CARE 2008

Summary Report

Miếng Băng Keo Nhỏ

Memorable Moments

A Little Hope, My Narrow View

A Charming Old Woman

Một Chuyến Đi

The Champion, Niềm Vui

There Is No Place Like Home

Imagine, Thư Việt Nam

Pages/Trang 13-15

TƯỜNG TRÌNH PHẪU THUẬT CHỈNH HÌNH VÙNG TÂY NGUYÊN

Pages/Trang 15-17

ĐẠI TIỆC GÂY QUỸ

"CHO EM NIỀM HY VỌNG KỲ 6"

Page/Trang 18

COMPASSION AWARD 2008

Pages/Trang 19-20

FINANCIAL CONTRIBUTIONS

■ SAP-VN's sole mission is to provide free medical, educational and welfare services for less fortunate people, especially needy and handicapped children, in Vietnam.

■ Funding for SAP-VN programs comes from private donations and fundraising proceeds. All donations are tax deductible as permitted by law.

■ To receive a Green Cross newsletter, please send your name and address to SAP-VN.

Mailing Address: P.O. Box 1828
Garden Grove, CA 92842

GREEN CROSS

SAP-VN Quarterly Newsletter No. 54

December 2008

A HELPING HAND FOR NEEDY PEOPLE IN VIETNAM

MOBILE CARE - NOVEMBER 3-7, 2008

Adult Medical Services: 1600

Children Medical Services: 787

Dental Services: 518

Optometric Services: 876

A total of **3781 health care services** provided
for the needy people in Quang Nam Province!

The Mobile Care Team

Cung Chúc Tân Xuân

Nhân dịp đầu Xuân KỶ SỬU 2009, hội SAP-VN kính
chúc quý mạnh thường quân, quý anh chị thiện nguyện
viên & cộng tác viên và quý thân hữu một năm mới

VUI KHỎE, AN KHANG & THỊNH VƯỢNG

HỘI ĐỒNG QUẢN TRỊ

ĐOÀN KIẾN TRÚC
HUỖNH PHƯỚC ĐƯƠNG
LÊ NGỌC HƯƠNG
NGUYỄN PHƯỢNG CHÂU
NGUYỄN NGỌC THÀNH
NGUYỄN THỊNH
VÕ VĂN ĐẠT

□■□

NGUYỄN NGỌC THÀNH
Chủ tịch
LÊ ĐÌNH THÁI
Tổng Thư Ký
NGUYỄN THU TRINH
Thủ Quỹ

■□■

Cố Vấn Chương Trình Y Tế

JEAN LIEU, DPM
NGUYỄN THÁI VÂN, MD
TRẦN MAI KHANH, MD

□■□

Cộng Tác Viên

San Jose
LÊ DUY CHÁNH
(408) 460-7981

San Diego

NGUYỄN KIM HOÀN
(858) 453-8718

Sài Gòn - Việt Nam

ĐỖ QUANG HẢI
PHÙNG THỊ LAN ANH
VŨ THỊ DIỄM THU

■□■

■ Social Assistance Program For Vietnam (SAP-VN) là một tổ chức từ thiện được thành lập vào năm 1992 theo qui chế 501(c)3.

■ SAP-VN chủ trương trợ giúp đồng bào kém may mắn và trẻ em nghèo khổ và khuyết tật ở Việt Nam.

■ SAP-VN được quản trị và điều hành bởi các tình nguyện viên làm việc bất vụ lợi và không hưởng lương.

■ Tất cả các chương trình trợ giúp của SAP-VN đều được thực hiện trực tiếp bởi các thành viên về từ Hoa kỳ và cộng tác viên ở Việt Nam.

■ Ngân quỹ hoạt động của SAP-VN do sự đóng góp tài chánh của mạnh thường quân và những cuộc gây quỹ.

■ SAP-VN mong được sự tiếp tay của quý vị hảo tâm để có ngân quỹ hoạt động, để giới thiệu về SAP-VN, và giúp phổ biến bản tin đến thân hữu nhiệt tâm ở các nơi khác.

■ Muốn nhận Green Cross, xin vui lòng gửi tên và địa chỉ về SAP-VN.

■ Chi phiếu ủng hộ xin ghi tên

SAP-VN

■□■

SAP-VN MOBILE CLINIC, NOVEMBER 3-7, 2008

The SAP-VN Mobile Care team served the province of Quang Nam

Date	Location		Medical Care	Opto. Care	Dental Care	Total Cases
11/04/08	Duy Nghia Commune, Duy Xuyen District	Children	253		89	
		Adult	359	193	41	
		Total	612	193	130	935
11/05/08	Dai Lan Commune, Dai Loc District	Children	221		74	
		Adult	380	176	58	
		Total	601	176	132	909
11/06/08	Dai Tan Commune, Dai Loc District	Children	155		63	
		Adult	406	254	70	
		Total	561	254	133	948
11/07/08	Dai Thanh Commune, Dai Loc District	Children	158	1	46	
		Adult	455	253	77	
		Total	613	253	123	989
Total			2,387	876	518	3,781

Local counterparts: The Sisters of St. Paul's Free Clinic, Danang, Quang Nam
Dai Loc District Red Cross, Quang Nam

Local staff: Do Quang Hai, Huynh Phuoc Em, Phung Lan Anh, Vu Diem Thu

U.S. team:

Physicians: Thomas Lac Ha, Van-Khanh Le, Cuong The Nguyen, Ngoc Xuan Nguyen, Vu Hoang Nguyen, Mai-Khanh Tran

Dentists: Trung Doan, My-Hang Nguyen, Quat Tran

Pharmacists: Kelvin Dang, Thach Do, Patricia Le, Thuy Vo

Support: An-Tiem Bui, Yen-Ba Bui, My-Linh CHTN, Janet Do, Tea Hoang, Crystal Huynh, Ngoc-Huong Le, Linh Le, Anh Nguyen, Bao Nguyen, Jennifer Nguyen, Nhan Nguyen, Phuong Nguyen, Vivian Nguyen, Manh Van Phi, Trinh-Ai Tasedan, Lang Phuong Tran, David Trinh, Van Truong, Tuyen Vo, Binh Vu, Hung Vu, Nguyet Vu, Vicky Vu

Observers:

The MAST Industries – VN / MAST Care Team
Hue Bich Le, Hang Nguyen, Jocelyn Tran, Maria Tran

Sponsors:

Funding: MAST Care / MAST Industries-Vietnam US\$10,000

In-kinds:

Medicine, medical/dental supplies, reading glasses & toys:

Alcon Pharmaceutical Laboratories, Allergan Inc., AmeriCares, Ampharco USA, Edinger Medical Group, Huu Toan Co. (VietNam), Dr. Kelvin Dang, Dr. Vincent Dang, Dr. Phillip Dang-Nguyen, Dr. Duong Thu Hien & staff, Dr. Phuong Le, Dr. Van-Khanh Le, Ms. Thuy Lindsey, Dr. Arthur Lu & staff, Dr&Mrs. Nguyen Quang Thai and staff, Dr. Thai-Van Nguyen, Ms. Tam Vu, Dr. Thuy Vo, Dr. Bill Wong

500 pairs of reading glasses: from Partners in Restoring Vision and Improving Lives (PRVAIL) in care of the KNL Foundation

MIẾNG BĂNG KEO NHỎ

Nguyễn Thế Cường, MD

Về lại đây đã hơn một tuần, công việc hàng ngày trong bệnh viện cùng với bận rộn gia đình cho biết tôi đang ở Mỹ. Hôm nay viết những giòng này như ngoài nhìn lại khoảng thời gian ngắn ngủi cùng làm việc với SAP- VN. Tôi đã làm được gì, cho ai và hy vọng sẽ rút ra bài học tốt để trong tương lai những chuyến đi tới hiệu năng sẽ cao hơn.

Bs Cường đang khám một bệnh nhân người lớn

Chuẩn bị: Mấy ngày trước khi đi, ngồi tách những viên thuốc mẫu của các hãng được phẩm tặng, dồn vào lọ, để tiện việc di chuyển; sắp các con thú nhồi bông vào bao mà gia đình tôi đã đi xin từ những người hàng xóm. Lòng tôi vừa nôn nao, vừa vui sướng lại vừa phân vân về chuyến đi sắp tới. Thấp thoáng đầu đó, tôi thấy nụ cười của những cụ già và các em bé ở Việt Nam.

Đầu ngày: Mỗi sáng khoảng 7 giờ, tất cả chúng tôi - trên 40 thiện nguyện viên - dồn lên 3 chiếc xe van 14 chỗ để đến nơi làm việc. Theo như thông báo, nơi đây có thể là một trạm y tế nhỏ, một trường tiểu học sơ sài hoặc một diện tích mượn tạm của cơ quan địa phương. Chiếc xe thứ 4 chở thuốc và các dụng cụ y, nha khoa.

Khoảng 9 giờ hơn chúng tôi đến điểm hẹn sau khi băng qua những ổ gà, ổ voi trên đường. Những cánh đồng, những làng, xã nhỏ, nghèo. Trên đoạn đường hơn 2 tiếng đồng hồ, xóc nảy, nổi náo thì cứ tăng lên.

Điểm hẹn: Giữa sân tập trung hơn 200 người già trẻ nam nữ đã ngồi la liệt đợi chờ. Đây chỉ là 1/3 số người chúng tôi sẽ khám hôm nay. Có lẽ họ đã rời nhà khi mặt trời chưa mọc.

Phân chia chỗ ngồi trong 1 căn phòng nhỏ khoảng 2mx4m, 2 bác sĩ mỗi phòng và 1 cái bàn con để dụng cụ và hồ sơ. Mỗi bác sĩ một góc bàn. Dụng cụ khám chỉ có ống nghe, đồ đo huyết áp và đèn để nhìn tai và họng. Ngoài sân, mấy trăm người đang kiên nhẫn ngồi dưới đất, nói nhỏ xì xào, mắt thì dõi vào trong phòng khám chờ đến phiên mình. Thật tình, tôi không biết mình sẽ làm được gì cho những ánh mắt kia với những dụng cụ thô sơ và thời gian ở đây quá ngắn.

Bệnh nhân đầu tiên, một cụ bà hơn 80 tuổi. Da nhăn, cần cổ. Hồ sơ bệnh lý: mắt mờ, đau nhức cả người, ăn không ngon, ngủ không được. Tôi đo huyết áp 197/110 mmHg. Tôi hỏi cụ bệnh gì, cụ cứ chỉ từ khai bệnh lý. Sau một lúc gạn hỏi cụ mới nói đầu gối và cả người nhức quá cụ không ngủ được. Rồi hỏi: bác sĩ có thuốc gì giúp tôi bớt đau nhức không? Tôi khám đầu gối thì thấy chúng sưng tròn, cả

những lỏng tay cũng cong queo dị dạng của phong thấp nặng. Nhìn và nghe những lời phàn nàn của cụ lòng tôi thật là thất vọng. Thất vọng vì khả năng tôi không thể giúp cụ được nhiều hơn.

Sau những nôn nao chuẩn bị ở nhà, ngồi trên máy bay mười mấy tiếng, chưa kể hơn 2 tiếng đồng hồ ngồi trên xe bị say xe. Rồi đến đây, tất cả những gì tôi có thể giúp cụ là 2 tháng thuốc bổ, 1 tháng thuốc đau khớp và vài lọ thuốc trị cao huyết áp. Tôi cũng biết những thuốc tôi cho cụ có thể có phản ứng phụ làm tổn hại đến những bộ phận khác trong cơ thể. Vài tháng sau, khi hết thuốc, cơn đau sẽ trở lại, huyết áp của cụ sẽ cao hơn. Tất cả những gì tôi làm chỉ là một miếng băng keo nhỏ tạm thời che đậy những vết thương lớn, không lành. Như không biết những gì tôi đang nghĩ, cụ nở nụ cười thật tươi, đứng dậy cảm ơn, rồi với tay lấy chiếc nón lá để đi qua phòng bên lấy thuốc.

Nhiều người có quá nhiều bệnh, không biết phải bắt đầu kể từ đâu, phải kể bệnh gì trước. Hình như từ lâu lắm rồi họ chưa khám bệnh hoặc chưa được khám bệnh bao giờ. Nhiều người nghe người kể bên kể về bệnh trạng rồi nói bệnh mình cũng y như vậy. Một số người bị nhiễm trùng nặng. Mưa rào xuống mái tôn từng chập. Bệnh nhân lằng tãi và bác sĩ gào vào tai nhau. Có lẽ cơn nóng sốt của tôi đến từ những lần tiếp cận này.

Buổi sáng, mọi người còn kiên nhẫn để chờ. Nhiều người không có phiếu để khám nhưng hy vọng rồi sẽ đến phiên mình; vào xế trưa và gần chiều, biết buổi khám bệnh sắp xong, nhiều người bắt đầu lớn tiếng, phẫn nộ, xô đẩy. Chiều đến, đám đông từ từ giải tán mang theo thất vọng ra về.

Chúng tôi cùng thở phào, nhìn nhau cười (gượng). Vậy cũng xong một ngày tất bật. Cả đoàn uể oải đứng dậy thu dọn dụng cụ để về khách sạn. Trên xe, buổi sáng mọi người hăng hái bao nhiêu thì giờ đây ai cũng như những cành cây thiếu nước. Chỉ còn tiếng động cơ xe chạy đều xen lẫn vài tiếng ngáy khê cho đến khi xe ngừng trước cửa khách sạn. Ở bữa cơm chiều, mọi người rất là hớn hờ, trong đó có tôi; vì nghĩ rằng, ít ra hôm nay mình đã giúp xoa dịu một phần của những cơn đau bệnh, đem lại một vài nụ cười cho những người được phiếu vào khám bệnh.

Những ngày sau: Mỗi ngày chúng tôi làm việc ở mỗi làng, xã cách xa nhau. Tận sức mình, chúng tôi cũng chỉ có thể săn sóc được khoảng 600 người mỗi ngày trên tổng số dân cư khoảng hơn chục ngàn người ở mỗi xã, huyện. Một tỷ số rất khiêm nhường. Vài lọ thuốc bổ, vài viên thuốc trị đau nhức, huyết áp cao và thỉnh

Nhóm Bs đoàn y tế lưu động SAP-VN. Hàng trên: Ngọc, Vũ, Lạc, Cường. Hàng dưới: Tuyết Vân, Vân Khanh, Mai Khanh

thoảng thuốc trụ sinh. Đó là tất cả những gì chúng tôi có thể giúp trong khoảng thời gian ngắn ngủi vừa qua. Bao giờ chúng tôi sẽ trở lại? Bao giờ họ được tái khám? Không ai biết được.

Bs Cường đang khám một bệnh nhân khuyết tật

Một vài đề nghị: Lúc ngồi trong xe, chị Thu, đang cư ngụ tại Việt Nam có một đề nghị rất hay. Có một số em học giỏi được làng, xã bảo trợ cho lên tỉnh học y với hy vọng các em sẽ trở lại giúp đỡ dân nghèo. Nhưng khi tốt nghiệp, những bác sĩ trẻ này đều ở lại tỉnh. Trở về làng lấy tiền đầu để sống, dân làng quá nghèo, bảo hiểm sức khỏe, nếu có, thì lại trả quá ít. Ở tỉnh, lương mỗi bác sĩ trẻ khoảng 150 USD một tháng. Tuy vậy, có nhiều bác sĩ trẻ không có việc, cuối cùng phải đổi qua ngành nghề khác.

Chương trình Mobile Care của hội SAP-VN đã giúp đỡ rất nhiều người dân kém may mắn hơn một thập niên qua. Hội đã vượt qua nhiều giai đoạn khó khăn từ lúc khởi sự cho đến hôm nay với những chuyến đi sắp đặt chặt chẽ và chu đáo. Tuy nhiên sự giúp đỡ của chúng ta còn rất là giới hạn.

Chuyến đi này chi phí trên \$80,000.00 cho một nhóm trên 40 thiện nguyện viên. Khám và chữa cho gần 4,000 lượt bệnh nhân. Trong thâm tâm mọi người và tôi, chương trình Mobile Care vẫn sẽ tiếp tục giúp đỡ những người dân nghèo hằng năm. Tuy nhiên, tôi hy vọng chiếc cầu hảo tâm này sẽ bắc những nhịp xa hơn cho các kế hoạch lâu dài, rộng lớn mà thành phần chủ lực sẽ là: những nhà hảo tâm địa phương, những bác sĩ trẻ và sinh viên trường y, nha, dược trong nước cùng chúng tôi những bác sĩ, nha sĩ và dược sĩ ở nước ngoài. Tất cả những thành phần trên sẽ cùng với Mobile Care tạo thành những nhịp cầu nối dài đó.

Những nhà hảo tâm địa phương: chúng ta sẽ vận động để họ tài trợ phần nào chi phí dụng cụ, di chuyển và mặt bằng làm việc, lâu dài hay ngắn hạn.

Bác sĩ trẻ trong nước: chúng ta bảo trợ tài chánh dài hạn (trả thù lao cho họ mỗi tháng khoảng \$150.00 USD) để khuyến khích các bác sĩ trẻ về những vùng sâu, xa hoặc địa phương nơi họ sinh trưởng và lớn lên.

Sinh viên y, nha, dược trong nước: chúng ta liên lạc với các trường đại học y, nha, dược để xin họ cấp tín chỉ học (credit) cho những nhóm sinh viên nào tình nguyện luân phiên đi về các vùng sâu, xa trong một thời gian thích hợp để khám, săn sóc các bệnh nhân nghèo. Chúng ta cũng có thể trợ cấp chi phí tiêu dùng cho các sinh viên này.

Các bác sĩ, nha sĩ và dược sĩ ở nước ngoài, qua chương trình Mobile Care của SAP-VN, cũng sẽ về làm việc chung với các bác sĩ trẻ và các sinh viên kể trên để giúp họ trau dồi và cập nhật các kiến thức hiện hành, thực tế. Nếu không có thời gian đi VN, các bác sĩ, nha sĩ và dược sĩ ở nước ngoài sẽ hỗ trợ tài chánh.

Tóm lại, thay vì chỉ giúp được một ngày cho mỗi nơi, tôi hy vọng chúng ta có thể giúp đỡ những người dân này mỗi ngày và suốt cả năm. Chúng ta nên tìm hiểu và giúp đỡ những bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ trẻ trong nước. Họ hằng hái và mong muốn đạt được nguyện vọng khi đi vào trường là chăm sóc bệnh nhân và khi ra trường là vững vàng tài chánh cho tương lai mình.

Chúng ta có thể hỗ trợ tinh thần, tài chánh để họ có thể trở về làm việc ở những vùng sâu, vùng xa hay ít nhất là ở thôn làng nơi họ lớn lên. Những bác sĩ, nha sĩ, dược sĩ này sẽ là người thay mặt SAP-VN trong suốt năm để khám và xoa dịu nỗi đau cùng bệnh tật của người dân nghèo thiếu thốn điều kiện chăm sóc y tế.

Tôi hy vọng sẽ về Việt Nam thường xuyên hơn, nhưng không phải chỉ để dán miếng băng keo nhỏ trên những vết thương lớn hoặc viết những toa thuốc bổ vài tháng mà là muốn về để trao đổi kiến thức và hướng dẫn cho những bác sĩ trẻ này. Tôi hy vọng SAP-VN sẽ khởi sự một chương trình mới để giúp đỡ những người dân kém may mắn ở quê nhà một cách lâu dài và hữu hiệu hơn.

Tôi cũng cảm ơn SAP-VN đã cho tôi cơ hội vừa qua để tiếp xúc được những người bạn bốn phương nhưng cùng chí hướng, chia sẻ những nụ cười, những món ăn lạ, những đêm dạo phố Hội An và cả những cơn nóng sốt của tôi trong những ngày cuối ở Việt Nam. Chúng ta sẽ gặp lại nhau và cùng nhau đạt được mong ước chung cho những người thiếu thốn ở Việt Nam.

MEMORABLE MOMENTS...

by Vicky Vu

Stand a moment to watch the streets of Saigon. Chaos will initially overwhelm you. But, if you watch further, you realize that there is a rhythm and flow to the chaos and you get pulled into it. Essentially, that's how each day with the mobile care team is like. Watch them and you may describe it as chaotic, with the mad rushes to get a ticket to enter, a team member drilling the kids, people being shuffled to different rooms, and people huddling in bunches to wait for their prescription. As you examine further, the chaos pumps out a flow that takes on its own life and excitement and before you know it, you become engulfed in that flow.

Vicky is lining up the children waiting for their turns to see the doctor

It's been several years since I've been back on this team. The team has changed but the chaotic flow still exists. It's the reason I miss being part of this team. Each trip reveals its own stories, just as fun and memorable as the last.

Patients are gathering around Linh (middle), mobile care security team lead, waiting for their names to be called

I was recruited to escort the elderly and kids to their appropriate rooms. Throughout the day, I would pop in and out of the clinic rooms to watch and one of the things that struck me most was the calmness and toughness of these kids at the dental office. Outside the kids would clamor to watch their friends get their teeth extracted, which would make most of us queasy. But these kids glared as if an action packed movie was being featured. As they sat on their dental chair- essentially a makeshift booster adapted by placing a box on a chair- they followed the directions of the dentist. As their eyes bulged when they received their Novocain and small tears trickled down their cheeks, they bravely allowed their cheeks to be numbed and their teeth to be extracted.

One of the other memorable moments for me was working with the elderly. Working as a pediatric occupational therapist in the states, I'm more familiar with the soft skin of a child, the craziness of their behavior, and the swiftness of their pace. The elderly, on the other hand, intimidated me. For the next 4 days with the mobile care team, I had the opportunity to escort the lovely elderly men and women (where several of them were in their 90s!). What a pleasure it was to have them eagerly reach out for my hand and cradle their arm into mine as we walked from the waiting room to the examination room. They taught me that we could take the time to appreciate every step quietly and peacefully even with all the chaotic flow that hummed around us.

I personally had a great time. I was impressed by the commitment of the team and the collaboration and teamwork put forth by all. The team may not be able to cure every one of their illness, but each person, be it the elderly, parent, or child, may reflect on the compassion of each of the volunteers and use it to pass it on to the next generation. And hopefully, transformation will also occur in them to selflessly help another human being - even if it is one kind act that they wouldn't have done if it hadn't been for the volunteers entering their lives. You don't have to be a physician, dentist, or pharmacist to be part of this team. You are welcomed to step in and be taken over by the chaotic flow with an open heart.

A LITTLE HOPE

by Janet Do

The mobile care mission was one I don't think I will ever forget. It was such a wonderful opportunity and experience in so many ways. When I signed up to go, I never expected that this trip would affect me the way it did. I was able to meet so many smart, funny, sweet, caring, dedicated, and hard working individuals; we developed such wonderful friendships and had timeless memories. But not only that, this trip opened my eyes and heart and made me realize how much of a difference we can make if everyone works together and lends a helping hand. I felt so honored to be part of such a caring and hard-working team. It was so amazing how well forty three people with different personalities, occupations, and different stages of life can work together because they have the same goal of wanting to make a difference. As a kid growing up in America, I was clueless about the hardships that people had to endure around the world, especially in my motherland because like many others, I had so many opportunities and everything that I ever needed. I have seen pictures and heard stories but actually being there was when reality really got to me.

On the first day of our mission as we arrived at our working center, the front yard was already packed with people. In order to get to the building to set up our working stations, we had to make our way through the crowd. As I walked and caught glimpses of some of the elder's and little children's faces, I felt my eyes getting watery and tears rolling down my face. Everyone there looked so sad and tired. The faces of the elders reflected years of hardships. A lot of them were so weak that they could not even stand but they managed to come to the clinic in hope of getting some medical help. The children were so full of life. I loved how their eyes lit up when they were given a simple thing as a small bear. Through the whole trip the thing that stuck in my mind the most was the image of the little boy holding on to the table in the pharmacy room refusing to leave until he received his medication. Even at a young age, he knew that nothing in his life was for sure until it was physically in his hand.

Janet - Mobile Care Pharmacy Technician

Everyday of our mission brought me this mixed feeling of happiness and hopelessness but a strong respect for everyone on the mobile care team. All of my 24 years I have never seen such a passionate hard working group of people until those four days of our mission. Even with having to wake up early and work late, everyone still always had a smile on their face. They were all so selfless; no matter how sick and tired everyone was, they made an effort to keep on working. Seeing the effort, dedication, and accomplishment everyone on the team put in made me very proud to part of the mission, but when I think about what lies in the future for those kids, feelings of sadness

and hopelessness developed inside of me. These kids have little to no opportunities to better their lives; so like their parents, they are probably going to be stuck in that same hopeless cycle of poverty. It is such a wonderful thing that we were able to provide them with medical care, but the unfortunate thing is that when we come back to the same areas again a couple of years from now, we might see them again, but next time with their children.

I don't think anything can be compared to the goodness of a helping hand and an open heart. It is true that one person can only do so much but if everyone is willing to give a little we can do a lot and make a difference. With our mobile care group of forty three people, we were able to go back to provide health care and give everyone a little hope. But if there were more people working together, we can provide the children with a better future by giving them something more permanent, like an education.

*The Eye Team: Jennifer, Crystal, Diem-Thu,
Lan-Anh (back) Tuyet, David*

MY NARROW VIEW!

by David Trinh

What does an ex-military man do in the Mobile Care team? Many of my old comrade friends in the Naval Academy Association often ask this question with surprise on their faces.

I chose SAP-VN to do volunteer work because I've heard many good things about it. I truly enjoy working with many Mobile Care team members who are mostly much younger than I am and are compassionate, open-minded and, in particular, have the same goals as I do. Such goals include taking care of the poor, less fortunate people with our limited resources, without regards to their age, gender, political, or religious preferences.

I have gone to VN twice [2007, 2008] with the Mobile Care team to provide medical needs for remote villagers in Quang Nam province [located in Central VN]. Every day, our schedule is the same: leave the hotel in the early morning, ride in the bumpy vans for about 2 hours to a remote village, set up supplies and equipment, get swarmed with patients, ride back to the hotel late at night exhausted, and prepping for the next day. Our days are so compacted and busy that I don't even have a chance to see my wife who works in the Pharmacy team in another room near by.

I work with the Eye Team to dispense reading glasses for the elderly [other teams that make up Mobile Care include Medical, Dental, Pharmacy, and Security]. We have many great and dedicated

members on the Eye team: Crystal, Tuyet, Jennifer, Hang, and Thu.

The Eye team sees on average 225 patients a day [a very impressive number] who have all kinds of eye problems including eye infection, red eyes, itchy eyes, and other conditions which may be caused by a lack of hygiene and malnutrition, or due to unsafe work conditions and excessive sunlight exposure. Unfortunately, we cannot help the more severe cases with our limited capabilities of dispensing reading glasses and eye drops. But we are there to comfort the elderly patients who tell us of their eye problems and their many other illnesses. I often wish that I had the magic power to heal all of them with just a wave of a wand.

Do I do all this for free? Not really. I get great reward from little things such as seeing kids with their big innocent smiles, or the elderly with glowing eyes when receiving their very first pair of glasses. The unexplainable connection with the people who speak my mother tongue, live where I grew up and the mysterious inner calls will continue to propel me to return year after year with the Mobile Care Team to Viet Nam. - Seattle, WA Nov 08, David Trinh

A CHARMING OLD WOMAN

by Crystal Huynh

As I greeted the charming old woman with a smile, she politely reciprocated, but was unsuccessful in hiding the worry in her eyes. It was then when she went into detail about how her impaired eyesight affected everyday activities like sewing, cooking, and reading. At the instant she was fitted with the glasses, her eyes filled with tears of joy. Through mobile care, I was awarded the opportunity to dispense reading glasses – something so simple yet so necessary for her daily life. I will always cherish and hold onto the affection that she showed me as she held my hand, squeezed my cheeks, and joyfully said “cam on, con.”

Crystal (right) and an eye patient with a new pair of glasses

It is undeniable that locals like the charming old woman are an inspiration, but equally inspiring are the members of the mobile care team who have gathered together for just one purpose: to take care of the poor and the sick. I feel fortunate to have met everyone and sincerely appreciate the chance to have worked alongside such kind-hearted and selfless people. The memories of mobile care will forever be cherished in my heart. - Crystal Huynh

MỘT CHUYẾN ĐI

Tuyết Vũ

Từng tháng ngày chờ đợi, dù với bước chân “con Rùa”, thời gian rồi cũng phải từ từ bước đến điểm cuối của tháng 10. Chúng tôi lại lục đục khăn gói lên đường cho một chuyến đi mới. Chuyến đi 2008.

SAP-VN luôn mong những bước chân của đoàn thiện nguyện ngày càng vững bước, mong những trái tim của thiện nguyện viên ngày càng nồng ấm tình người và mong mưa gió của tháng 11 sẽ nhẹ nhõm để đoàn người ngồi chờ, tuần tự được vào khám bệnh với nụ cười rạng rỡ trên môi...

*Một bệnh nhân cụ bà (trước)
và nhóm phát mắt kiếng: David, Tuyết, Crystal*

Gió mưa to làm ướt lòng người, lòng dân cũng như lòng thiện nguyện viên. Từ mờ mờ sáng, chúng tôi đã phải lục đục thức giấc để lột dạ và chuẩn bị lên đường. Xe lăn bánh trên những đoạn đường gập ghềnh ổ... mào (vì to hơn ổ chuột). Chúng tôi đi sâu vào vùng quê nên phải mất gần 2 giờ nghiêng ngả trên xe vì đường gồ ghề. Đến nơi đã thấy dân làng tập nập đứng đợi đầy sân.

Mỗi ngày chúng tôi làm việc mỗi nơi chốn khác nhau, lúc thì trạm xá, lúc thì trường học... vì vậy địa thế để chúng tôi sắp đặt từng khu làm việc cũng phải theo từng địa hình khác nhau.

Khi xe dừng bánh, chúng tôi vội vã xuống, bao nhiêu thùng supplies lần lượt được mang vào từng phòng làm việc. Trong thoáng chốc, chúng tôi đã sắp đặt xong, nhanh như những người lính bố trí trận địa, sẵn sàng ứng chiến...

Từ khu đo huyết áp, bệnh nhân thuận đường qua khám bệnh, sang khám răng, rồi bước qua khám mắt để nhận kính, sau đó đến phòng được là trạm cuối để lấy thuốc rồi ra về. Tất cả người dân hào hứng đứng sắp hàng làm lòng thiện nguyện viên cảm thấy hân hoan.

Ngày đầu tiên, tôi chạy vòng ngoài, hướng dẫn từng người đi theo khu đã quy định. Người đến khám quá đông, tôi chạy từ đầu phòng qua lần đến trạm cuối, rồi lại quay về trạm đầu... Mồ hôi tôi chảy ướt như tắm, chân tôi chạy Marathon không ngừng nghỉ...

Hôm sau Jennifer thay tôi chạy vòng ngoài, thế là tôi được việc mới, ngồi trong phòng đo kính với leader Kỹ Sư David làm cho hãng Boeing. David được phân công làm “bác sĩ thực tập”, phụ trách đo

mất kính thay thế bác sĩ Châu là bác sĩ mắt “chính hiệu con nai vàng”. Năm nay bác sĩ Châu nghỉ xả hơi sau những năm liên tục vất vả điều khiển những chuyến đi. Bên cạnh tôi là một cô gái trẻ đẹp, dịu dàng từng cử chỉ và hiền hòa từng lời nói với mọi người. Crystal Anh Thy Huỳnh có ánh mắt sáng ngời như cái tên của cô.

Câu đầu tiên cô thường lễ phép chào hỏi:

- Mời bác ngồi xuống, bác đọc chữ có cần đeo kính không? (dĩ nhiên người nào cũng nói cần kính, có người còn nói kính đẹp quá...)

Crystal bắt đầu với việc làm, đo từ kính số nhỏ đổi sang kính số lớn dần. Lúc đầu tôi nghe cô hỏi:

- Bác thấy sáng không? Bác thấy rõ không?

Dần dần hình như tôi nghe cô hỏi:

- Bác thấy són không? Bác thấy tỏ không?

Lúc đầu tôi chưa hiểu nên nhìn cô, cô mỉm cười và nói: cháu hỏi sáng không nhưng các bác đều trả lời són và cháu hỏi rõ không thì lại được trả lời tỏ. Từ đó cháu học theo các bác... Nói xong cô nhẹ nghiêng đầu và mỉm miệng cười như thầm nghĩ: mình vừa học được thêm những chữ mới, đúng nghĩa hơn...

Nhìn đôi mắt chớp chớp và đôi môi mấp máy học “chữ mới” của cô, tôi đưa tay lên miệng dè nén tiếng cười. Cảm tay cô, tôi giải thích: Việt Nam có ba miền Bắc Trung Nam, mỗi miền đều có cách nói theo một âm riêng. Mình đang làm việc tại miền Trung, người địa phương nói theo âm người Trung, mà người Nam Bộ lần đầu tiên nghe, sẽ không đoán ra được, như:

bao gạo trở thành bô gô

thần lẩn trở thành thên lèn

Crystal là cô gái được sinh ra và lớn lên nơi xứ người, những chữ tiếng Việt mà cô học được từ Mẹ Cha đã là một điều rất đáng ngợi khen. Cô chưa nghe được vài âm của người dân miền Trung nhưng tôi tin rằng cô sẽ học được rất nhanh sau một tuần làm việc.

Từ đó, tôi và David “bác sĩ thực tập” cũng bắt chước câu nói nằm lòng của Crystal: són và tỏ...

Hôm nay là ngày cuối, chúng tôi làm việc ở xã Đại Thạnh, trường lớp học khá khang trang và rộng rãi. Phòng đo kính của chúng tôi được sắp xếp ngay sau phòng đo huyết áp. Thế là bao nhiêu bệnh nhân sau khi đo huyết áp xong đều được gởi ngay qua phòng

Cô Tuyết đang giúp một bệnh nhân thử mắt kiếng

đeo mắt kính. Bệnh nhân ngồi chờ chiếm cả băng ghế dài, những người đã đo huyết áp xong nối tiếp bước qua phòng kính, đứng đợi làm thành một hàng quanh co như con rắn. David, Crystal và tôi bắt đầu mất bình tĩnh, phải giải quyết nhanh để bệnh nhân còn sang khám răng, khám bệnh và lấy thuốc. Nếu tình trạng bệnh nhân bị ứ đọng nơi phòng mắt quá đông thì bao giờ người bệnh mới qua hết giai đoạn khám và lấy thuốc để về nhà?

Bác Lưu, 81 tuổi, thành viên "trẻ nhất" của đoàn SAP-VN và cô Tuyết đang soạn thuốc

Chúng tôi nhìn nhau và đổi ngay chiến thuật, tay cầm kính, tay đưa ra tờ giấy có hàng chữ để đọc, miệng mời:

- Mời bác ngồi, són không bác? Tỏ không bác?
- Chu choa, són lám! Tỏ lám!
- Rồi, bác lấy kính này, mời bác đứng lên và theo cô hướng dẫn đi khám răng, khám bệnh và lấy thuốc... Rồi, mời bác kia ngồi xuống...

Ba người chúng tôi, dường như ai cũng đều tự động rút ngắn câu hỏi của mình, cùng ngầm hiểu là phải giải quyết cho nhanh số người đứng đợi.

- Són không? Tỏ không?
- Són lám! Tỏ lám!

Thế là từ đó chúng tôi thay nhau hỏi, đều đều một giọng và ngay cả trong ba chúng tôi, chữ sáng và chữ rõ hình như đã không còn trong từ điển...

Xin ghi lại vài dòng chia vui cùng các bạn. Hy vọng sang năm, chúng tôi không dám đánh mất những tĩnh từ này trong từ điển.

Hay biết đâu sẽ có những tĩnh từ khác bị biến mất?

Tuyết Võ (11-2008)

THE CHAMPION

by Thomas Lac Ha, MD

What can I say that hasn't been said. This was my first trip of this kind and it was an eye opener. Despite the travel across the world, I was glad I participated. At the least, it was a good opportunity to make new friends. At the same time, helping others make me feel good and put my own life into perspective. I thank you the entire organization for being the champion for this cause and I hope we will continue to provide a service to those in need!

NIỀM VUI

Vũ Thúy, PharmD

"Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui..." (1)

Câu hát của Trịnh Công Sơn mãi vang vang trong đầu tôi như những lời cầu kinh, sau khi tôi bước lần vào lứa tuổi TRI THIÊN MỆNH. (2)

Chẳng ai cùng định nghĩa "niềm vui" giống nhau! Riêng tôi, niềm vui là những gì mình muốn làm, thực hiện được, mà không làm tổn thương đến người khác.

Nghề thì "đơn giản" như "đang giỡn" phải không các bạn?

Ở cái tuổi 20, khi vừa dùng chân đến đất nước Hoa Kỳ, tôi được thấy và thăm khám phục cái tinh thần Thiện Nguyện của người Mỹ.

Ở cái tuổi 50, cha mẹ đôi bên đã không còn để chúng tôi được hủ hạ, được trả hiếu; chúng tôi muốn làm thiện nguyện!

Chẳng nhọc lòng tìm kiếm, chúng tôi đến với SAP-VN qua người chị của tôi, chị đang là một Thiện Nguyện Viên của SAP-VN. Chị tôi thường nói: Hạnh Phúc lớn nhất là được CHO đi mà có người NHẬN, vì thế người "cho" nên luôn cảm ơn người "nhận".

"Mỗi ngày tôi chọn đường mình đi... đường đến anh em, đường đến bạn bè..." (1)

Như năm trước, niềm vui của chúng tôi là được làm việc chung với những người muốn đem tâm trí hoặc nghề nghiệp của mình để làm vơi đi nỗi âu lo của kẻ khác. Đoàn gồm những thành viên cũ và những người mới gia nhập nhưng chúng tôi làm việc và vui chơi với nhau như "anh em" từ thuở nào!

"Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui... cùng với anh em tìm đến mọi người..." (1)

Năm nay, Vicky Đặng được nghỉ xả hơi, nên Trung chỉ định tôi làm trưởng toán Dược, sau 2 tháng chuẩn bị với sự tiếp tay của rất nhiều người (3), tất cả loại thuốc chúng tôi mang về từ Mỹ hay mua tại VN, đều cùng đến khách sạn ở Hội An đầy đủ và an toàn.

Ds Thúy đang hướng dẫn cho bệnh nhân cách xịt thuốc suyễn

Mỗi ngày làm ở một Xã, tùy theo địa thế của trường học hay trạm y tế, chúng tôi chọn phòng phát thuốc thuận tiện cho bệnh nhân dễ dàng nhận thuốc xong và có lối rẽ cuối đường để về nhà. Chúng tôi làm việc say sưa từ lúc mặt Trời vừa mọc, quên cả thời gian, quên cả ráng chiều khuất sau khóm tre, sau mái nhà tranh, sau chóp núi!

Thương lắm là đội Trật Tự ở ngoài hụp lặn trong mưa nắng, để chúng tôi có được trật tự bên trong, để chúng tôi an lòng làm việc. Hai ngày đầu, Jocelyn Thu (MAST) đã đưa Maria và Lily đến giúp, khi chia tay các em còn lưu luyến và hẹn sẽ xin ở lại lâu hơn trong năm tới. Ngày thứ ba, phòng Dược được chọn sát bên phòng Nha, tiếng khóc của trẻ em bị nhổ răng sâu, quặng cùng tiếng mưa rơi trên mái tôn, đã lấn áp tiếng nói của chúng tôi; ngay trong cái hỗn độn này, tôi tìm thấy được một sự im lặng tuyệt đối trong Tâm.

*Phòng phát thuốc gồm các Dược sĩ và Dược tá:
Phương, Thạch, Janet, Khanh, Thúy*

Khanh, Thạch và Patricia Phương, những người Dược Sĩ trẻ yêu quý của tôi ơi! Tôi biết ơn các em biết chừng nào! Vì hình như chúng ta chẳng cần phải nói với nhau điều gì mà công việc mãi luôn trôi chảy. Janet ơi! Em im lặng và dịu dàng nhận toa thuốc, ghi, đếm... và tôi vui khi biết em muốn học Dược. Nhìn chị Lang và bác Nguyệt lặng lẽ đếm thuốc, tôi nghĩ đó cũng là một cách "Thiền". Chị Mỹ Linh và Vinh chạy ra, chạy vào tự động biết hộ nào cần mình giúp đỡ. Hưng, Ngọc Hương, Vicky, và Thanh Nhận ngược xuôi sắp xếp mọi việc bên hành lang một cách rất "nghề nghiệp". Chị Hoàng Vân (4) vừa ho vừa chỉ dẫn cách uống thuốc cho bệnh nhân (chị và đoàn Pre-Mobile Care thấm mệt khi đi từ cao nguyên xuống đây).

Chúng tôi phục vụ cho hơn 2,000 bệnh nhân trong chuyến đi miền Trung này, năm sau có thể là miền Nam. Những nụ cười này, những ánh mắt này, tôi sẽ không còn gặp lại. Nhưng có lẽ chúng sẽ theo tôi, sẽ chống chọi thêm những màu mắt mới, nụ cười mới, qua những chặng đường Thiện Nguyên, qua những ngày tôi chọn... được NIỀM VUI.

(1) Lời trong 1 bài hát của cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn

(2) Theo Luận Ngữ của Khổng Tử : Ngũ thập nhi tri thiên mệnh (50 tuổi hiểu được mệnh trời)

(3) Phương (và Ampharco) đã cố vấn và cung cấp miễn phí một số thuốc đáng kể; Văn Khanh & Châu lo xin thuốc Americares, Vicky, Khanh, Thạch, Patricia Phương và Trung đã góp ý để chúng tôi có được một số thuốc dồi dào; tất cả các Thiện Nguyên Viên đã dành một chỗ lớn trong hành lý của mình cho thuốc của đoàn; Cảnh Phong, Thiện, Nam, ông bà Hữu Toàn và một số bạn bè khác của Vinh đã giúp cho hành lý đến khách sạn ở Hội An đầy đủ.

(4) Chị Hoàng Vân và Thanh Nhận là "tử muội" cùng học chung trường với tôi trước 1975 (trường Phan Thanh Giản, Đà Nẵng-bây giờ đã đổi tên).

THERE IS NO PLACE LIKE HOME!

by Ai

I am so thankful to be back in the USA, even though I came back with a hacking cough! My mother is also slowly recovering from a cold. It was scary when I thought the airline would not let her fly back to the states with her cough!

I lived through the worst kind of flooding in the history of Ha Noi the first 3 days we were in Vietnam. I had a really scary moment when my Mom had to walk barefooted to my uncle's home from the car the night we arrived because the water was up to her knees! I forgot how big the roaches and flies were in Ha Noi; while we were on the farms visiting our relatives, we had a black bean sticky rice dish but found out as we were about to eat the black beans that they were the type that can fly away!

The mobile care mission in Quang Nam, central Vietnam, was very successful: with 6 doctors, 3 dentists, 4 pharmacists, 3 volunteers to distribute reading glasses, and a supporting group of about 25 people assigned to various units. We saw about 600 patients a day but provided around 1000 services including medical, optical, dental, and pharmacy. We worked only 4 days but they were long days. I stayed on my feet the whole day except when we stopped for lunch for an hour. I just practically collapsed each night after the long day of work. I was in a crowd control unit where I checked people in and got their names and information. The dialect in this region was very difficult to understand and I had to repeat my self and speak loudly so that the elderly patients could hear me and as a result, I lost my voice during the mission.

One of the most challenging tasks during the mission was to get the patients to learn about order, to stay in line, not to lie about their age so they could see a doctor, and not to push their kid to cut in line. My mom also participated in the mission and worked in the pharmacy group where she counted and bagged medicines for the patients. Because of her energy, my fellow volunteers were teasing that my Mom was "the youngest" member of the group, transposing her age of 81 to 18. After the mission, I was so sick and my Mom was even sicker than me. We ended up not being able to go anywhere for pleasure this year. ...Perhaps after next year mission since the "youngest member" of the team is so ready and eager to participate again!

There were so many memorable stories from the mission; I just wish I had the time and space in this article to tell you all about them.

The security & crowd control team - Ban trật tự

IMAGINE

by Khanh Van Le, MD

"From what we get, we can make a living; what we give, however, makes a life." --Arthur Ashe, 1st African-American to win Wimbledon, 1975.

Thirty hours 55 minutes plane +17 ½ hours van/bus ride and 7 days later, I am back at home in 67 degrees weather, in a sweat suit, savoring a Burger King chicken sandwich with my Starbucks Green Tea frappuccino. I had been transported through some portal from another time and space—a place in the depths of a past life.

People say everyone has a story. My story goes something like this.

Halloween night. Aarrgh! In pirate garb, I peg-legged with 2 devils and a vampire for our share of the spoils. At the stroke of nine, our 3 precious treasures checked in, as we checked out and headed to LAX for a trip destined to humble, inspire, motivate...and change us. The anticipation and excitement of meeting new friends and reuniting with the old, on such a mission, made my heart flutter and fondly hum John Lennon's Imagine.

Day 1. No guts, no glory.

How glorious a display of poker-faces and spy-like wannabe's, as over one ton of sweat-packed, donated medicines, dental/eye supplies, and toys smoothly cleared customs—under the watchful eye of the experienced, Vietnam-savvy Queen bee, Co Vinh. No sweat! Then, onto a culture shock in 3..2..1! 90% humidity; traffic hubbub with an orchestra of motorists and their horns; the sea of motorcyclists; crossing the street to Cho Ben Thanh against the tide of this "sea", in pouring rain; smells of grilled, dried-flattened bananas from street vendors in non la; cyclo drivers, blocks from shopping malls, Dolce Gabana, and skyscraper hotels; hole-in-wall eateries w/ shirt sleeve napkins; and hole-in-floor toiletry w/ shirt tail wipes.

Day 2. "Opa!"

After a raucous dinner of rice-throwing and bowl-breaking, it was onto Da Nang and Hoi An the next morning.

Star date 11/03/08. As all 46 volunteers convened from different cities, the first formal meeting was called to order in Hoi An hotel by Captain Trung. 24 were first-timers. The diversity of backgrounds and age ranges of 19-81 years were impressive. Volunteers were

Dr. Van-Khanh is examining an elder patient

assigned to security/eye/medical/dental or pharmacy teams. We then frenzily unpacked the tons of "goods", sifting and sorting mounds of medicines, screaming and shouting with bottles flying through the air in the cramped hotel room, rummaging the pounds of toys, raking and piling all things "eyes and "dental". Amidst this organized chaos, laughter, giggles, thank-you's, and "nice to meet you's" echoed. You could feel the energy—a "high"—in the air, as the crew prepares for the Trek. Engage.

Day 3 (Day 1 of clinic). East meets West.

The procession of people and supplies were undaunting. Big-bone, white plump, rested Viet faces of the West were greeted with eager, hopeful, Viet faces of the East, aged by sun, hardship, and poverty. Many have traveled as far as 2 hours, with their "tickets", to be seen for the first time in their lives.

"Hola!" Security leader Linh—aka the Bouncer—secured the premises and set barriers with yellow, plastic "CAUTION" tape. While bullhorns blared instructions to the masses, boxes were unloaded and teams began setting up their makeshift clinic/ workspace.

The dental team rolled up their sleeves and extracted teeth left and right, up and down, like there was no...good teeth! The pharmacy team, under the rule of Dictator Chi Thuy, counted crazily, using both hands and feet (with some questionable sweatshop practices). The medical team of 6 U.S. physicians talked a lot, literally, to a lot of patients, offering words of sympathy and solace to the 25 year old chronically fatigued mother with her cerebral palsy (?) baby. When words sounded frivolous of chatter, I reached out for a reassuring touch and hug, as with the 28 year old female with renal (kidney) cancer, for that was all I could do. And for the hundreds of "LOL's (Little Old Lady) and "LOM's" with headaches, body pains, and insomnia, I prescribed and guiltily pushed the infamous "SAP-VN cocktail" of MVI (vitamins) + Ibuprofen/Tylenol + Prilosec. The many kids with fatigue, pallor, and malnutrition were prescribed a de-worming medicine with their month supply of vitamins. The Hippocratic Oath of "do no harm" was replaced with "do something."

Day 4 (Day 2). The Fix.

Evidence of a recent flood remains as our vans sloshed through wet, dirt/mud-paved roads along the mountainside. Pot-bellied pigs grazed the wild grass remnants in the front yards of small shack homes; a barber cutting hair in an outhouse-style salon; a man erecting a home brick-by-brick amidst clucking hens; peaceful green

Dr. Van-Khanh is assisting an elder patient

pastures and rice paddies dotted by colorful ornate tombstones on cemetery mounds.

I was less apprehensive and able to appreciate the day. The sisterhood of the LOL's arrived in their non la, hair buns, sparkle in their (cataract) eyes, mouths/lips puckered with trau cau chews, and generous smiles with stained shiny black teeth speckled with trau vegetation. The ailments were similar to the first day, in addition to uncontrolled hypertension and strokes. Thus, many questions were raised but were unanswerable. Such cases in the States may have been prevented or routinely addressed. In the issue of blood pressure, prescribing certain medicines without follow-up exams and labs may be more detrimental than not treating.

But what to do? To "do something", we all did. I apologetically repeated, "I am sorry, Bac. Let's try this. Otherwise, I am unable to help you." This echoed dishearteningly in the coming days. Yet, my LOL would beam a smile, slowly trudge out into the walkway, and prepare their "fix" of trau cau--the one thing she can control, the one thing she can fix. At the end of the day, I, too, resorted to my "fix": Dum Dum lollipops and spicy xi mui, my adult pacifiers in dealing with the harsh realities of poverty and our medical limitations.

That night, we were "fixed" a lavish home-cooked meal, surrounded by the loving hospitality of Anh Thuc Em and family. Such an outpouring of heart-felt generosity and warmth. His wife even initiated me and "fixed" me my first trau cau in the kitchen! Thank you from the bottom of my heart Anh Thuc Em—aka the Ambassador—and family, for all that you do and teach us.

Day 5 (Day 3). A Hard Day's Night.

It would be a test of endurance, patience, and teamwork, as volunteers grew physically weary and ill. The medical team was short 2 physicians. The rainstorms, the travels (1 ½ hrs. one way), the long hours, the heat/humidity, the fevers/chills, the stomach churns, the BM (bowel movement) changes, and the body odor, coupled with a huge, demanding, never-ending crowd resulted in moments of doubtful morale and a need for the second formal meeting that night. Many logistic concerns and protocol questions were discussed, particularly the patient screening and selection process as it relates to the medical mission of aiding impoverished children and the elderly. For this first-timer, this meeting was long overdue, since it provided the necessary forum for exhaling, communicating, understanding and bonding.

Day 6 (Day 4 of clinic).

Plenty of Zippedy in the Old Doo-Dah!

It was another beautiful day in the country. Fit-as-a-fiddle Chi Susan gracefully triaged hundreds of waiting patients. No-nonsense nurse Phuong diligently worked, as if it was the first day. Lady Vickie, our escort service, earnestly attended to the "clients." Eye team leader TDH (tall, dark & handsome) Anh David continued his winking, batting eyelashes left and right. Dental team member, Anh Bao—aka Six-Pack—sweated without complaint, as he traded in running, biking, and swimming for scrubbing, boiling, and sanitizing. The dental team was amazing--an assemblage of talents--with their jackhammers excavating, as they use their wrestling skills to make patients "sing." Medical lead, Dr. Dragon Lady Chi Mai-Khanh worked literally to exhaustion, pressuring us slacker physicians to pick up, carry our own weight in service and put away the tip jar.

The pharmacy sweatshop with its cheap centenarian labor force also worked feverishly, as they donned their red capes. It definitely takes superhuman powers to not miscount 45 tabs, after the 6,000th times (6,268 prescriptions were filled)! Yep, it was just one of those days—another day—where with this group of people, nothing could go wrong. Even Cup O' Noodles with homemade coffee in a recycled, plastic, water bottle tasted good.

Day 7 (Orphanage clinic, Ba Ria - Vung Tau).

The long and winding road.

From Hoi An's water buffaloes and bikes to Saigon's call girls on motorbikes, we arrived late with little rest for travels to Tinh That Tu An, an orphanage/monastery in Vung Tau. The 2 hot hours (lost) ride was overshadowed by jokes, song chants, laughter, and candies. We were greeted by Su Co Thich Nu Minh Hai and the 63 children disciples, ages 4-15. Uniformly clothed in brown with worn plastic slipper shoes and shaven hair, the children were reserved and apprehensive, except the younger ones, who were eager for a hug, a kiss, game-playing and some hand holding...like that of children anywhere. One can tell they are loved and cared for. As Su Co was relating the history of the establishment, an older child politely interrupted to ask for tape for her tattered shoes. The majority of the children came from very poor families that had delivered them to these doorsteps. At times, these families would also beg for food themselves. The "flu season" is the toughest when almost all would be very ill. As donated funds were limited and inconsistent, Su Co admitted to having to "ration" the doctor visits and medicines. At one point, she paused, hung her head, and when she looked up again, her eyes had welled up with tears. We hugged and I stopped, choking back the tears. Overall, the visit was uplifting, as Big Kid Thach reunited the kids and team in a con gà line, before the emotional farewell.

Dr. Van-Khanh (middle) at Tu An Orphanage

"We cannot all do great things, but we can do small things with great love."—Mother Teresa, 1979.

Nov.9th-Dec.5th, 2008. Lost in thought.

In retrospect, what an amazing team and accomplished medical/dental mission. Kudos and much gratitude to the organizing committee, as the success reflects your leadership, experience, and unwavering commitment. I am elated, energized, and inspired to have been among selfless and passionate beings, who worked tirelessly with their SAP-VN game face on. Truly an honor to have "served"

alongside you all.

The measure of “success” varied among the volunteers. Nonetheless, all beautiful displays of the human heart and spirit. Acts of kindness. A gesture of hope. An ultimate message of forget-you-not. But having been there now, and having done it, I question if this all that I could do? Is that all that can be done? What lasting impact and effect, medically, if any? And for how long? It is hard to fathom that my one week of hotel stay (\$280) costed more than a month’s pay for a local doctor. And when that value is multiplied for over 40 volunteers, annually (not yet counting meals, transportation and airfare), it becomes unimaginable.

We answer to ourselves the questions of “why we do what we do”. Some for the food; the chance to travel and do good; the “shopping heaven”; the socialization and bonding with friends of the same heart; to “help people” and save humanity, and, perhaps, ourselves. But in the end, we all came. And I am encouraged that, collectively, our hindsight will shed light on the questions of “why we return”. And I am hopeful that our insight will further stimulate and inspire the questions to pursue for the future—a quest. A quest towards attaining a life with an “acceptable level of health” (by WHO standards), quality, and dignity for our people.

Dec.6th, 2008. Final thoughts. (I promise).

“The difficult is what takes a little time; the impossible is what takes longer.”—Fridtjof Nansen, 1922 Nobel Peace Prize.

However immense the task, one cannot begin to figure it “out”, unless one first go “in”. So, what can be said to that? The only thing that can be said, that has already been said by SAP-VN—“Dzo!”

I believe the “difficult” has been successfully accomplished, leaving us with the “impossible”. Imagine denting statistics of malnutrition in children. Imagine curbing cardiovascular diseases and deaths. Imagine reducing birth defects with preventive healthcare and nutrition in pregnant women. Imagine educating and empowering the people to reduce their risk factors and spread of illnesses. Imagine. So, as always, here’s to love, to peace, and to imagine. -- Van Khanh.

MY FIRST TRIP WITH SAP-VN

by P. N.

I recalled when I first spoke to anh Trung about joining the mobile care team to Vietnam. He said there would be an interview to see whether I could be accepted to join the team or not. I was so nervous and thought I did not have a chance at all this time. I waited and waited with anxiety. I finally called him and asked if I would be interviewed by him or by the whole team and that’s when he said I could join the team without an interview. What a relief! I felt like a load was lifted from my shoulder and I

became very excited about the trip.

I would like to thank everybody in the team for a fun and wonderful experience; this was the best trip I’ve ever had! It was an honor to be part of the team of beautiful (inside and outside) people who had such heart-felt kindness, selflessness and amazing enthusiasm; and it was a pleasure to get to help the people in Vietnam. Also, a personal heart-felt THANKS to co Vinh and anh Trung for giving me a chance to join the team; with the help of co Vinh and her friends, our entry into TSN airport went smoothly and the trip was off to a good start,

It was an eye-opening experience for me to see our team of amazing people offering health care to people in Vietnam. It felt so rewarding to see joy on the faces of kids receiving toys and the thankfulness of old people as they receive medicines from us. Many of these patients had to walk two hours from their village to come to our clinic. My parents often told me to be close to good people and learn good things from them (gần mực thì đen gần đèn thì sáng). And I have learned so much from each of you on how to be the good person that my parents would be proud of.

I learned a lesson in courage from the security/crowd control team who had one of the toughest and most dangerous jobs; they had to be outside under rainy and hot weather dealing with hundreds of people. I learned selflessness from pharmacy team, who put people’s needs above their own. They never complained about getting less sleep or rest or having to stay up late to prepare for the next day’s clinic or being the last team to wrap up at the end of the day; instead they always gave sweet smiles and offered medicines and toys to old and young people. I learned from the medical team to offer loving care and human touch with compassion. I learned from optometry team to always have a smile because that smile is the first thing the patient sees when they get their first pair of eyeglasses. I learned from dental team to offer the care with “tough love.” (you love somebody but you have to be tough, too !!!) I asked some dentists if their arms were tired and aching after hundreds of extraction each day and they said “just a little, not much”. Anh Bao did the hard work of cleaning the dental tools; imagining how your hands look after you dip your hands in water the whole day for 4 days in a row. I learned to be strong, vigorous and eager like those young dental assistants. I learned from the escorting team how to gently talk and lead the patients by their hands. Every member of team put in their best and tireless effort to make sure that our mission was accomplished successfully.

Miss J. (Jennifer) is assisting an elder patient

The triage team is taking blood pressure of a patient

I also learn a lot from Miss J when I worked at triage with her. Triage was a team at the front who screened patients and took their vital signs before sending them to the appropriate medical teams. I was shocked when I saw her handling a large volume of people at triage. She still took the time to talk and to listen to the patients' concerns. I have to confess that at times I lost control because the triage team (only 3 people) was very slow in transferring patients to the medical team (6 doctors). In addition, there was so much noise and commotion at the front that I sometimes had to yell into the old patients' ear in order for them to hear me. But when I saw Miss J's kindness, I watched myself again and felt shame. Thanks for a big lesson, Miss J! At first, the patients had a hard time understanding what I said because of my accent and I had to ask local staff to help translate even though I was speaking Vietnamese to them. I learned from local people to change my accent. Miss J asked me if I am người xứ Huế. I said "NO". One time, an old woman told me that she has "phang". I didn't understand. Then I found out "phang" means "phong" (itching).

It was so great to be around and to be able to work with the wonderful people of SAP-VN. I loved how everyone cared for each other during the trip and it made me feel like we are a big family. Truly, we are all for one and one for all. Thanks for the happy memories of the trip and thanks for the valuable lessons all of you have given me.

THƯ VIỆT NAM

Cảnh Phong

Chị Vinh --- Từ lòng mình em rất cảm ơn những lời khen của Chị và mọi người từ SAP-VN. Em nghĩ và đã từng nói: Chị và bạn bè ở SAP-VN đã bỏ tiền của và công sức để làm việc thiện thì lẽ gì tụi em lại không cùng chung tay. Em và bạn bè rất vui vì công việc của SAP-VN được đúng như kế hoạch đã đề ra trong đợt này. Chị Vinh biết không Nam (người cùng em đón đoàn ở sân bay) bọn em đặt tên cho nó là "Nam từ thiện" nên bọn em cũng lấy đó là niềm vui. Em cũng đã chuyển mail của chị cho tụi nó và tụi nó cũng vui. Rất mong được chị làm phiền trong công việc của SAP-VN.

Chúc Chị, chị Thúy và mọi người mạnh khỏe, thành đạt để tiếp tục công việc của SAP-VN. Một lần nữa em và các bạn rất cảm ơn những lời khen và động viên từ Chị và mọi người. Hẹn gặp Chị!

Đoàn SAP-VN và hành lý tại sân bay Tân Sơn Nhất

TƯỜNG TRÌNH KHÁM LỘC CHÍNH HÌNH VÙNG TÂY NGUYÊN 8.2008

Đỗ Quang Hải

Ông Đỗ Q. Hải (trái), Cộng Tác Viên SAP-VN, và đoàn SAP-VN cùng các cháu khuyết tật trong chuyến thăm Kontum, 10.2008

Đúng 9:30 sáng ngày 17/08/2008, máy bay Airbus A320, chuyến bay VN 458 của VIỆT NAM AIR – LINES cất cánh từ phi trường Tân Sơn Nhất, đưa tôi từ Sài Gòn đi Quy Nhơn. Máy bay hạ cánh xuống phi trường Phù Cát lúc 10:20. Bác sĩ Việt Trung tâm chính hình và phục hồi chức năng Quy Nhơn đón tôi tại phi trường. Chúng tôi về đến Quy Nhơn lúc 11:20. Sau khi ăn cơm trưa, chúng tôi khởi hành từ Quy Nhơn đi Pleiku. Đoàn gồm Bác sĩ Việt, anh Trung lái xe và tôi. Thành phố Pleiku cách Quy Nhơn khoảng 176 km, trên đường đi phải qua đèo An Khê.

Đây là lần đầu tiên tôi đến vùng đất này. Trong trí tưởng tượng của tôi, Pleiku là một thành phố nhỏ, thơ mộng, hòa mình cùng thiên nhiên :

Phố núi cao, phố núi đầy sương.

Phố núi cây xanh, trời thấp thật buồn....

Phố núi cao, phố núi trời gần.

Phố xá không xa, nên phố tình thân.

Đi dăm phút đã về chốn cũ...

Nhưng đó chỉ là thành phố Pleiku của 40 năm về trước!

Hiện tại, trước đà đô thị hóa, thành phố Pleiku đã phát triển rất nhiều, có những khu vực trước đây là rừng, nay đã là những khu dân cư đông đúc. Khí hậu nơi này tuy không lạnh như Đà Lạt, nhưng thời tiết mát mẻ, buổi tối trời se se lạnh, tạo cho con người cảm giác dễ chịu. Chúng tôi ở khách sạn Việt Trường, một khách sạn gần trung tâm thành phố, giá cả phải chăng .

Đúng 08:00 sáng ngày 18/08/2008, đoàn khám lọc đến nhà thờ Thăng Thiên số 02 đường Quang Trung. Địa điểm khám lọc là một căn phòng lớn, nằm bên hông nhà thờ. Khi chúng tôi đến các bệnh nhân đã tề tựu đông đủ, ngồi chờ. Chị Thúy Anh, phối hợp làm việc với Nhà Thờ, tổ chức rất chu đáo. Các bệnh nhân từ KonTum và các huyện xa ở Pleiku có xe đưa đến, đưa về. Căn phòng khám bệnh rất khang trang, sạch sẽ. Hầu như 3/4 bệnh nhân ở đây là người dân tộc thiểu số. Người lớn có, trẻ em có nhưng trẻ em vẫn nhiều hơn. Chị Thúy Anh gọi tên trên danh sách, các bệnh nhân đến bàn Bác

sĩ Việt khám, rất trật tự. Tại đây, Bác sĩ Việt khám được 36 bệnh nhân, chỉ định phẫu thuật 19 ca. Các bệnh nhân đến khám bệnh đều được nhà thờ mời ăn bữa cơm trưa.

Chúng tôi rời Nhà Thờ lúc 10:30 đến khám ở địa điểm thứ hai. Địa điểm này cách Nhà Thờ Thăng Thiên khoảng 03 km. Đây là Dòng Nữ Tỳ Thánh Thể (Trà Bá) hầu như các bệnh nhân ở đây đều bị bại não, đang được Nhà Thờ nuôi dưỡng. Địa điểm khám lọc này cũng rất sạch đẹp, chung quanh là vườn cây với những cây ăn trái như: chôm chôm, thanh long... Tại đây Bác sĩ Việt khám cho 16 bệnh nhân, chỉ định phẫu thuật 10 ca.

Cháu B.Lai dùng hai cánh tay cụt đang rút vở qua ống chân giả.

Buổi khám lọc kết thúc lúc 12:30, với tổng số bệnh nhân đến khám ở cả hai địa điểm là 52 bệnh nhân, tổng số ca chỉ định phẫu thuật là 29 ca. Ngoài ra, có một cháu tên B.Lai 10 tuổi, nữ, bị khuyết tật bẩm sinh không có hai tay, Bác sĩ Việt chỉ định cấp một chân giả bên phải. Cháu Trương Thành Nhân sinh năm 1998, nam, được chỉ định cấp giày nẹp. Chúng tôi được Soeur mời cơm trưa tại Nhà Thờ. Đoàn rời Pleiku về Quy Nhơn lúc 14:00 cùng ngày.

Sáng 19/08/2008 tôi từ Quy Nhơn về Sài Gòn lúc 9:30 sáng chuyển bay VN459 kết thúc công tác khám lọc tại Pleiku. Tôi không biết sang năm có còn khám lọc tại Pleiku nữa hay không? Nhưng chuyến đi lần này, đã để lại trong tôi những ấn tượng đẹp.

THĂM TRẺ EM KHUYẾT TẬT VÙNG TÂY NGUYÊN 10.2008

Vũ Đoàn Hưng

Mọi năm một nhóm nhỏ thiện nguyện viên SAP-VN đều dành ra một hai tuần trước hoặc sau tuần công tác Mobile Care để đi thăm các cháu khuyết tật được hội SAP-VN bảo trợ phẫu thuật chỉnh hình. Một phần kiểm tra tình trạng sau khi mổ một phần ủy lạo cho các cháu và gia đình. Năm nay đoàn chúng tôi chọn vùng Tây Nguyên.

Điểm đầu tiên là huyện Lâm Hà, tỉnh Lâm Đồng. Tại đây chúng tôi thăm hỏi và phát quà 12 cháu được tập trung về trung tâm. Sáng hôm sau chúng tôi thăm 3 cháu tại nhà thuộc thành phố Đà Lạt. Tự chung tình trạng sau khi mổ của các cháu rất tốt. Điểm kế là Pleiku-Kontum. Các cháu tại đây được hội SAP-VN bảo trợ phẫu thuật thông qua lời đề nghị của Trung Tâm Chính Hình Quy Nhơn và chị Leanne Hoàng, một thân hữu của hội SAP-VN. Chúng tôi gặp thăm hỏi và phát quà cho tổng cộng 29 cháu thuộc vùng Pleiku-Kontum. Dưới đây là một vài mẩu chuyện nhỏ thu nhặt trong chuyến đi.

Lăn Lóc

Cháu bé độ 7 tuổi ngồi một mình trên miếng đệm trong phòng tập Vật Lý Trị Liệu Huyện Lâm Hà. Nước da ngăm đen, cặp mắt tròn xoe, hai tay mân mê thích thú với con thú nhồi bông mà chúng tôi vừa tặng cho cháu. Tôi lân la ngồi xuống bên cạnh hỏi chuyện. Cháu tên Kadêbôra bị sốt bại liệt từ bé nên hai chân bị liệt cứng chỉ có thể bò lết khi di chuyển. Sau khi mổ, cháu có thể chập chững từng

bước được. Với gậy chống cháu có thể đi lại tương đối vững vàng.

Mẹ bỏ đi, cháu sống với bà Ngoại. Nhưng vì nhà quá nghèo phải lo kiếm sống bà không thể chăm sóc thường xuyên được nên thường để cháu ở nhà một mình. Cháu cũng đã không đi học từ lâu. Những người hàng xóm đứng quanh xầm xì "con bé này xinh quá mà cứ bị bỏ lén lóc như vậy thì sau này dễ bị cám dỗ đi vào đường xấu lắm".

Chị Vân, một thành viên của đoàn SAP-VN, thấy hoàn cảnh thương tâm nên đề nghị chị và nhóm thân hữu sẽ bảo trợ kiếm một trường nội trú gởi cháu vào đó để được ăn học đàng hoàng. Theo email gần đây từ Lan-Anh, cộng tác viên SAP-VN, cho biết đã tìm được một trường nuôi dạy trẻ khuyết tật ở Sài Gòn và cháu Kadêbôra đã được đưa vào nội trú ở cơ sở này.

Cháu Kadêbôra đang tập đi trong phòng vật lý trị liệu,

Vươn Lên

Cháu Vi Thị Đan, 14 tuổi, đang theo học lớp 9 trung học phổ thông. Cháu may mắn hơn có Bố dẫn đến trung tâm để gặp chúng tôi. Dáng cao, ăn mặc chỉnh tề, nói chuyện rất lễ phép. Cháu bị tật bẩm sinh cứng khớp hai chân. Lúc đi thì hai chân chụm lại và mình xoay theo chân từng bước lết tới. Sau khi mổ, các khớp được dẫn ra co gập lại được nên cháu bước đi thuận và bình thường hơn. Trước đây cháu không đạp xe được, nhưng giờ thì đạp được nhờ co gập được khớp gối

Lan-Anh, chị Ngọc Hương và cháu Đan trong chuyến viếng thăm của đoàn SAP-VN tại Lâm Hà - Lâm Đồng

Khi được hỏi khi lớn lên cháu có ước mơ gì. Cháu mạnh dạn trả lời "cháu muốn học thành Bác sĩ để giúp cho các em khuyết tật có hoàn cảnh giống như cháu". Qua ánh mắt và giọng nói đầy tự tin, chúng tôi tin chắc rằng cháu sẽ đạt được ước nguyện trở thành Bác sĩ. Và không những cháu sẽ là một Bác sĩ giỏi mà còn là một Bác sĩ giàu lòng nhân ái.

Kỳ Diệu

Tin tức báo chí vẫn thường đăng những câu chuyện kỳ diệu về những người khuyết tật có những năng khiếu đặc biệt như một bù đắp cho sự khiếm khuyết trên thân thể họ. Thế nhưng được chứng kiến tận

mất mới thực sự cảm giác được sự kỳ diệu ấy. Đó là trường hợp của cháu B.Lai, người dân tộc, mà chúng tôi được gặp ở Kontum.

Cháu bẩm sinh cụt hai bàn tay và chân phải cụt tới gần đầu gối. Các Bác sĩ khi khám lọc cho cháu cho biết trường hợp của cháu phẫu thuật không giúp gì được và chỉ đề nghị cấp cho cháu một chân giả. Điều bất khả là cháu sẽ làm sao mỗi khi tháo gỡ chân giả với hai cánh tay cụt hay sẽ phải lệ thuộc vào người thân trong gia đình. Không! Cháu có thể TỰ tháo và mang chân giả một mình. Và điều đó đã diễn ra trước những cặp mắt trở nhìn đầy kinh ngạc của chúng tôi. Hai cánh tay cụt kẹp, kéo và luồn chiếc vỏ đệm ống chân giả một cách nhuần nhuyễn và gọn nhẹ!

Tuy năng khiếu kỳ diệu ấy là một sự bù đắp không toàn hảo lắm nhưng cũng đã cho cháu B.Lai một niềm tự tin và lòng quyết tâm tự lập không để những khiếm khuyết đó thành rào cản mình. Và trên mặt cháu lúc nào cũng luôn nở một nụ cười tươi thật khó quên.

TẶNG GẬY VÀ KIẾNG ĐEN CHO NGƯỜI MÙ ĐẠI LỘC, QUẢNG NAM

Đoàn đi Tây Nguyên chúng tôi về đến Hội An sớm vài ngày trước đoàn Y Tế Lưu Động (Mobile Care). Tranh thủ, ngoài việc chuẩn bị thuốc men cho tuần công tác Mobile Care, sáng Chủ Nhật 2.11 đoàn đi huyện Đại Lộc, tỉnh Quảng Nam phát gậy dò đường và kiếng đen cho 100 người mù tại đây.

Khi chúng tôi đến những người mù đã đến sớm và ngồi thừ trên các băng ghế chờ chúng tôi. Nhìn quanh, dăm ba người có mang theo gậy bằng tre hay gỗ đã sờn cũ. Dăm ba người có được cặp kiếng cũ và víu bằng những miếng băng keo. Còn lại là đi tay không được người thân dẫn đến hoặc là tự lẫm mò đến. Trẻ độ 3-4 chục tuổi cũng có. Đa số là các cô chú bác, các cụ ngoài 60. Họ rất nôn nao vì biết sắp sửa được nhận món quà quý báu từ chúng tôi mà họ hằng mơ ước bấy lâu nay là cây gậy và cặp kiếng đen.

Khi được gọi tên lên nhận quà họ rất mừng và cảm ơn chúng tôi ríu rít. Đây là lần đầu tiên họ có được cây gậy dò đường đúng tiêu chuẩn và đúng kích cỡ cho người mù vì những cây gậy do họ tự chế từ gỗ và tre thường quá dài hay quá nặng. Gậy chúng tôi tặng được đặt mua từ Trường Khiếm Thị "Mái Ấm Thiên Ân", Sài Gòn.

Một người mù (phải) vừa nhận được gậy và kiếng đen, và đi Mỹ Linh, một thiện nguyện viên của đoàn SAP-VN

Gậy nhẹ và gấp lại được nên tiện trong việc đi đây đi đó. Kiếng đen thì chúng tôi đặt mua tại địa phương.

Sau khi phân phát xong, mọi người ra về trong niềm hân hoan với gậy mới... xếp cất vào túi (?) chưa dám xài vì "còn mới". Chúng tôi phải luôn nhắc các bác các cụ phải lấy ra xài để cho quen dần. Và những cặp kiếng đen nhìn thật "cool" trên những khuôn mặt luôn rạng rỡ nụ cười thật tươi trông thật... đẹp lão!

ĐẠ TIỆC GÂY QUỸ "Cho Em Niềm Hy Vọng Kỳ 6"

Với gần 700 quan khách tham dự dạ tiệc "Cho Em Niềm Hy Vọng Kỳ 6" tại nhà hàng Seafood Kingdom, Anaheim, CA vào ngày Chủ Nhật 28 tháng 9, 2008, hội thiện nguyện SAP-VN đã tổ chức thành công buổi gây quỹ với tổng số tiền quyên được sau khi trừ mọi chi phí là **\$73,333.28 USD**.

Trước đó 6 tháng một tiểu ban được hình thành để tìm một địa điểm có sức chứa từ 500 đến 600 thực khách thay vì 400 như mọi năm. Lý do là số nhà bảo trợ và thân hữu đến ủng hộ cho SAP-VN ngày càng đông nên năm nào vé cũng bán hết khoảng 2 đến 3 tuần trước ngày dạ tiệc. Bạn Tanya với tài giao tế khéo léo sau nhiều lần điện thoại và tới lui nhiều nhà hàng vùng Quận Cam, Cali đã tìm chọn được Seafood Kingdom với sức chứa trên 600 thực khách.

Con số khách dự định hơn gấp rưỡi nên công việc chuẩn bị chắc chắn sẽ vất vả hơn nhiều so với những năm trước. Vì vậy, thay vì chọn ra một người làm trưởng ban tổ chức, một ủy ban điều hợp (steering committee) tổng quát được lập ra gồm năm thành viên: Thành, Đạt, Ngọc-Hương, Thịnh và Hưng một phần để san sẻ trách nhiệm và một phần để nhanh chóng quyết định khi có vấn đề hoặc trở ngại cần giải quyết. Bước tiếp theo là thành lập các ban.

Ban văn nghệ luôn được hình thành sớm để lo việc mời ca sĩ, ban nhạc cho kịp ngày dạ tiệc. Tiêu chuẩn lựa chọn ca sĩ và ban nhạc của SAP-VN khá cao: phải thật "pro" và hay nhưng thù lao nếu có phải rất... từ thiện. Đây là công việc khá gay go. "Ông bầu show" Quang, trưởng ban văn nghệ, nhờ mối giao tình lâu năm nên không khó khăn lắm khi mời ca sĩ Tuấn Ngọc. Đặc biệt năm nay lần đầu tiên có sự góp mặt ca sĩ Thu Phương. Với tài ăn nói duyên dáng, ca sĩ Thu Phương đã sôi động chương trình với những mẫu đối thoại dí dỏm trong phần song ca với ca sĩ Tuấn Ngọc. Ban nhạc được chọn là The Asia Band lần đầu tiên cộng tác với SAP-VN. Phần âm thanh do Việt Anh đảm trách.

Anh Thịnh vì bận công việc gia đình nên xin được miễn tham gia trực tiếp vào ban văn nghệ kỳ này, nhưng giờ chót cũng không "thoát" và bị lôi vào phụ trách tiết mục hợp ca "Bên Em Đang Có Ta" do các thiện nguyện viên SAP-VN trình bày. Tiết mục này mới lạ nên gây được nhiều thích thú ngạc nhiên cho quan khách. Chủ đích của tiết mục này là để biểu dương lực lượng thiện nguyện viên hùng hậu của hội SAP-VN.

FUNDRAISING DINNER - ĐẠ TIỆC GÂY QUỸ Financial Summary - Tổng Kết Tài Chánh

REVENUE - Tiền Thu

Ticket Sale - Bán Vé	\$23,300.00
Sponsorships - Bảo Trợ	\$50,000.00
Donations - Quyên Góp	\$17,637.88
Raffles - Xổ Số	\$4,869.00
Art & Gift Sales - Quà Lưu Niệm	\$1,515.00
Total - Tổng Cộng	\$97,321.88

EXPENSES - Tiền Chi

Office Supplies - Văn Phòng Phẩm	\$934.78
Gifts & Decors - Quà & Trang Trí	\$1,793.32
Food - Ẩm Thực	\$14,760.50
Entertainment - Văn Nghệ	\$6,500.00
Total - Tổng Cộng	\$23,988.60

NET INCOME - Tiền Lãi	\$73,333.28
------------------------------	--------------------

SPONSORS - Bảo Trợ**diamond sponsor**

ALFA Dental Group

platinum sponsor

Hung & KV Family Foundation Inc.

gold sponsors

Quentin Meats Inc.

Garden Grove Hospital

silver sponsors

Mr. Hoang Kieu

Mr. Andy Vu

bronze sponsors

ABC Supermarket
DentaLand
Dr. Ta Tuong Vi
Mrs. Oanh Ress

Agility Logistics
Dr. Trina Thuy Nguyen
Mr. Le Trong Nghia
NRG Power Inc.

Dr. Doan M. Duc
Dr. Nguyen Minh Chi
Mrs. Tram Anh Long
Peninsula Optometry

friendship sponsors

Comp. Service Society
Dr. Do My Linh
Mr. Mathew Kobin
Mr&Mrs. Nguyen Hai&Uyen
Dr. Nguyen Quy
In Memory of Ninh Quach
Ms. Lillian Thai
Ms. Vu Mai Khanh

Ms. CHTN My Linh
Dr. Do Phan Thach
Dr. Jean Lieu
Dr. Nguyen D. Lien-Huong
Mr. Nguyen Thien
Sony Contruction Corp.
TNK Appraisal Inc.
Than Huu LD Huong Viet

Dr. Dang Phi Long
Dr. Ho Thanh
Mr. Timothy Pham
Mr. Nguyen Q. Quan
Mrs. Nguyen Thuy-Hong
Mr&Mrs. Robert Tasedan
TransDental

gift sponsors

Hs. Beks & Ho Thanh Duc
Dr. Do My Linh
Ms. Vivian Nguyen
Quoc Viet Foods

Mr. Uy Nguyen, Teletron
Dr. Vincent Dang
Ms. Tu-Anh Long

DentaLand
Mrs. Tong Hien
Mr&Mrs. Pham Quang&Lan

media sponsors

Vien Dong
Nguoi Viet
Hon Viet TV

Viet Bao
Little Saigon Radio
VHN TV

Viet Tide
VOCR Radio
VAN TV

organizational & individual support

J&R Printing
VACF

Tu Luc Bookstore
d.a.t. Advertising

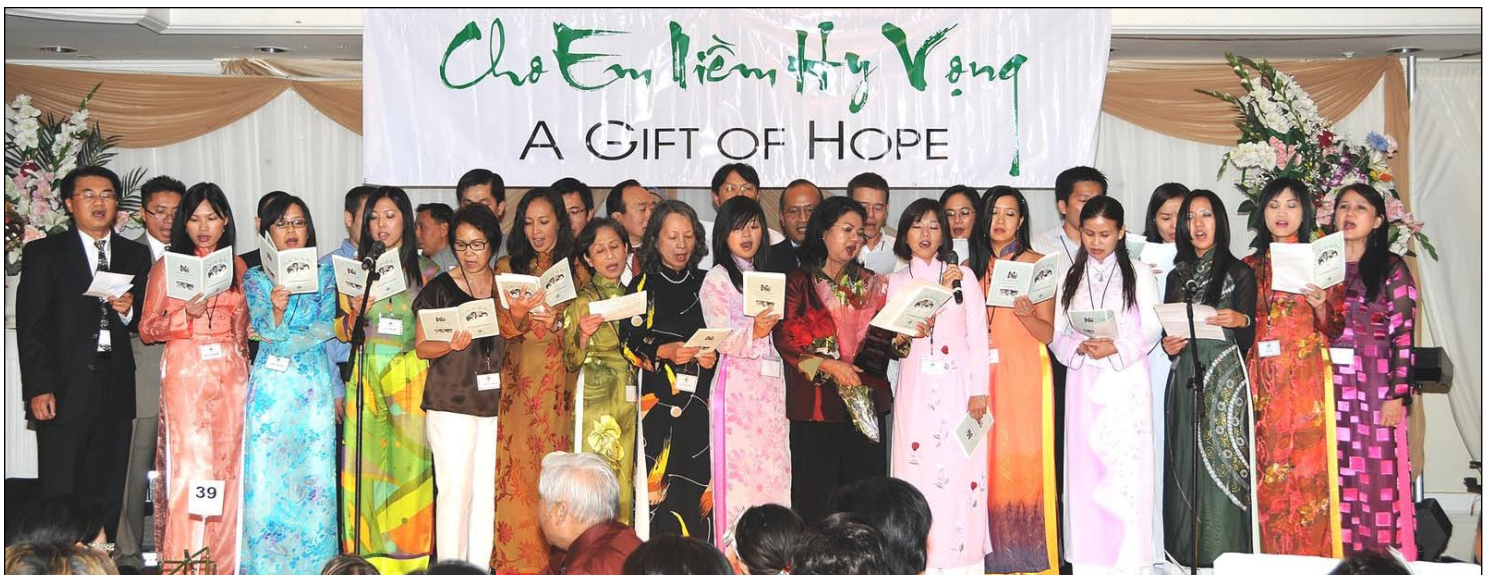
Bich Thu Van Music
Dr. Nguyen Hung

Với tính tỉ mỉ trong việc giấy tờ sổ sách, ban vận động bảo trợ được giao cho anh Tuấn và chị Trang phụ trách. Theo công thức mọi năm, những package bảo trợ được lần lượt gửi đến những nhà bảo trợ những năm trước cũng như những nhà bảo trợ "triển vọng" (potential). Với tình hình kinh tế ảm đạm, ban vận động bảo trợ cũng... hơi lo vì thấy tiền bảo trợ thu về ban đầu có vẻ chậm. Nhưng gần sát ngày dạ tiệc, những nhà bảo trợ lâu năm vì "procrastinate" nên mới bắt đầu liên lạc SAP-VN. Thêm vào đó hội nhận được thêm một số bảo trợ mới nên tiền bảo trợ cũng không thua kém so với những năm trước.

Phần phân phối vé như mọi năm vẫn giao cho hai bạn Hải Châu và Thái. Vé được phân phối đến các "đại lý" thiện nguyện viên từ hai tháng trước. Phần bán vé tưởng cũng bị chậm như phần vận động bảo trợ. Có lẽ mọi người ai cũng... chờ đến phút chót mới "rục rịch" nên mãi tới khoảng 2-3 tuần trước dạ tiệc, nào là email, điện thoại đặt mua vé đến tấp tểp. Ban phân phối vé phải rất vất vả mới đáp ứng những "last minute requests". Việc sắp bàn tiếp theo cũng không kém phần rối ren. Ban đầu dự định 60 bàn là tối đa để khách... dễ thở. Nhưng vì số khách ủng hộ quá nhiều không thể "làm ngơ" được nên đành phải tận dụng tối đa số 70 bàn mà nhà hàng có thể xếp được.

Phần xổ số và bán quà lưu niệm được giao cho chị Lan làm trưởng ban. Với nhiều kinh nghiệm "buôn bán" từ những lần gây quỹ của hội trước đây (garage sale, xổ số, v.v.), chị mau chóng bắt tay vào kêu gọi mạnh thường quân đóng góp quà cho những giải thưởng. Nào là tranh nghệ thuật, tượng điêu khắc, ti vi, phiếu quà (gift certificate), rượu quý, v.v. được mang đến tặng cho hội làm giải xổ số. Cuối cùng có tất cả 8 giải với giải độc đắc là bức tranh "Bến Thuyền" do họa sĩ Hồ Thành Đức tặng.

Anh Bảo vẫn lãnh trách nhiệm "default" như mọi năm là làm những bích chương (posters) về những chương

Các thiện nguyện viên SAP-VN trình bày nhạc phẩm "Bên Em Đang Có Ta"

FUNDRAISING DINNER DONORS - DANH SÁCH MẠNH THƯỜNG QUÂN

Advance Beauty College, Garden Grove, CA	\$50.00	Mrs. Marlene Lee, Irvine, CA	\$100.00
Anonymous	\$602.88	Mrs. Ngo Bich Hao, Torrance, CA	\$75.00
Le Van Ba & Associates, Westminster, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Tran Dzung, Yorba Linda, CA	\$200.00
Mr. Bui Choi, Westminster, CA	\$20.00	Mrs. Phan Ngoc Tram, Tustin, CA	\$100.00
Mr. Tony Bui, Yorba Linda, CA	\$100.00	Mrs. Shelton Ching, Westminster, CA	\$100.00
Ms. Bui N. Trinh, Yorba Linda, CA	\$500.00	Ms. Le Dinh YSa, Fountain Valley, CA	\$100.00
Mr. Dung Clarence Taylor, Foster City,	\$1,000.00	Ms. Nguyen Trinh, Lake Forest, CA	\$100.00
Ms. Dinh T Huong, Garden Grove, CA	\$50.00	Ms. Christine Thu Ta, Chino Hills, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Tony & Katrina Do, HB, CA	\$100.00	Ms. Thai T. Trang, Alhambra, CA	\$370.00
Dr. Thomas Long Ha, Rancho Palos Verdes, CA	\$250.00	Ms. Nguyen Hanh, Huntington Beach, CA	\$150.00
Dr. Doug Pham, Irvine, CA	\$50.00	Ms. Janine Nguyen, San Diego, CA	\$500.00
Dr. Phan Quang, Garden Grove, CA	\$100.00	Mr&Mrs. Nguyen Minh & Lam, Costa Mesa, CA	\$50.00
Dr. Phan H. Phuoc, Irvine, CA	\$500.00	Mr. Nguyen Nha, Garden Grove, CA	\$50.00
Dr. Vo Van Tung, Westminster, CA	\$200.00	Mr. Nguyen Vinh, Huntington Beach, CA	\$200.00
Drs. Dao Khoi & Tam, Las Vegas, NV	\$5,000.00	Ms. Kristeene Hang Nguyen, Anaheim, CA	\$250.00
Hoang De Family, Santee, CA	\$100.00	Mr. Nguyen T. Binh, San Diego, CA	\$100.00
Ms. Huynh Thi Le Hoa, Santa Ana, CA	\$100.00	Ms. Nguyen T. Nga, Irvine, CA	\$50.00
Inntech System Inc., Yorba Linda, CA	\$100.00	Mr. Nguyen Thanh Hiep, Irvine, CA	\$100.00
Ms. Heather Khuu, Tustin, CA	\$100.00	Prof. Nguyen-Vo Thu-Huong, GG, CA	\$150.00
Ms. Le Van, Fountain Valley, CA	\$20.00	Ms. Pham Thuy, Irvine, CA	\$100.00
Ms. Le T. Dung, Westminster, CA	\$50.00	Mr. Phung D Chung, Anaheim, CA	\$100.00
Mr. Roma H. LeQuang, Torrance, CA	\$50.00	Mr. Quach Le, Tustin, CA	\$100.00
Miss Kelly Nhung Luu, Orange, CA	\$250.00	Ms. Yen N. Sam, Garden Grove, CA	\$30.00
Miss Nguyen Hoai, Anaheim, CA	\$1,000.00	Dr. Ta Phuong, San Clemente, CA	\$250.00
Miss Bui Thuy Lien, Anaheim, CA	\$100.00	Ms. Becky Tran, Encino, CA	\$100.00
Mrs. Xuyen Dong-Matsuda, Yorba Linda, CA	\$100.00	Mr&Mrs Hieu & Hanh Tran, Orange, CA	\$100.00
Mr. Dang Sang, Fountain Valley, CA	\$100.00	Ms. Lisa T. Tran, Buena Park, CA	\$100.00
Mr. Anthony Duong, Westminster, CA	\$100.00	Ms. Helen Hoa Tran, Elk Grove, CA	\$50.00
Mr. Nguyen Chuc, Westminster, CA	\$400.00	Mr. Truong Cuong, Mission Viejo, CA	\$50.00
Mr. Pham T.D., Arcadia, CA	\$100.00	Ms. Vo Thi Hong Dao, Irvine, CA	\$50.00
Mr. Vu Thi Bau, Stanton, CA	\$200.00	Mr. Vu Van Hong, Fountain Valley, CA	\$20.00
Mrs. Cathy Lam, Newport Beach, CA	\$50.00	Mrs. Tram Anh Long, Cerritos, CA	\$2000.00
Mrs. Le Phuong Anh, Fountain Valley, CA	\$200.00		
		Total Donation	\$17,637.88

trình và sinh hoạt của hội. Thay vì theo phương cách cũ là giới thiệu chi tiết các chương trình của hội SAP-VN với nhiều chữ chi chít trên các bích chương, ban poster đã phóng lớn những tấm hình và chỉ chú thích thật ngắn gọn. Nhờ những tấm hình được phóng lớn, khu trưng bày thông tin về hội SAP-VN đã lôi cuốn được nhiều chú ý hơn từ những quan khách đến dự tiệc. Ban posters cũng đảm nhận luôn phần sửa chữa và làm thêm một số giá kê tranh ảnh (easels).

Ban media phụ trách làm phim slide show và video để trình chiếu trong buổi dạ tiệc gồm, chị Châu (trưởng ban), anh Thịnh, Duy, Nina P., Jennifer, Nhân. Ban này khá vất vả vì phải bỏ nhiều thời gian đầu tiên là xem lại hàng chục giờ phim quay được trong những chuyến đi VN. Sau đó lựa ra những khúc phim và hình tiêu biểu, cắt xén và ráp nối thu gọn lại thành một đoạn phim (video clip) khoảng 10-15 phút. Sau nhiều đêm không ngủ để làm phim tại văn phòng hội, đoạn phim được cho ra mắt vào đêm dạ tiệc. Dù chuẩn bị thật kỹ cũng không sao tránh khỏi những trục trặc "kỹ thuật" trong lúc trình chiếu. Nghe đâu còn bị các anh chị trong ban điều hợp "khiến trách". Ban media tính "đình công" nhưng may mắn chị Châu vội vàng "thỏa hiệp" và hứa là sẽ hối lộ một chậu sushi nên mới... êm!

Ban tiếp tân năm nay được giao cho hai bạn trẻ Hoài và Kim Chi phụ trách vì hai bạn rất có uy... tín với nhóm bạn trẻ của SAP-VN mà mọi người thường gọi đùa là nhóm "ăn chơi". Nhưng các bạn không ăn chơi chút nào khi đến làm việc cho SAP-VN. Một số bạn đến trước dạ tiệc thật sớm để phụ việc khuôn vác, sắp xếp bàn ghế, dựng lều, chăng banners, v.v. Tới giờ dạ tiệc, ban tiếp tân quần áo chỉnh tề với những bạn nữ thắt tha trong tà áo dài VN. Năm nay với một cách thức (flow) dẫn khách mới do bạn Hải Châu đề nghị nên rất nhanh và khách không phải đợi lâu ở bàn tiếp tân.

Ban dẫn chương trình (MC), năm nay được mới mẻ với hai khuôn mặt MC lần đầu: anh Đạt và bạn trẻ Tanya. Bên cạnh vẫn khuôn

mặt MC kỳ cựu, chị Ngọc Hương. Bộ ba MCs này phối hợp rất ăn ý trong phần giới thiệu những tiết mục và luôn sẵn sàng linh động bằng những mẫu chuyện vui dí dỏm hầu "che lấp" những... vụng về và khoảng trống trong chương trình.

Ban tài chánh với thành phần hùng hậu gồm thủ quỹ mới là bạn trẻ Trinh cùng với chị Tú-Anh và Đoàn luôn nhanh nhẹn sẵn sàng "thu tiền" và "đếm tiền". Cái khó ở đây là làm sao khi đối chiếu chi thu với các ban khác như bảo trợ, bán vé, xổ số & bán quà lưu niệm không bị sai lệch. Vì vậy phải mất gần cả tháng sau khi dạ tiệc mới có tổng kết tài chánh chính thức cho buổi dạ tiệc.

Những năm trước nhà hàng có cung cấp phần thức ăn nhẹ trước khi vào tiệc. Năm nay nhà hàng mới không có phục vụ phần này. Vì không muốn để thiếu sót các anh chị để nghị hội tự lo phần thức ăn nhẹ. Cô Vinh ban đầu chỉ lo ăn trưa cho thiện nguyện viên giờ phải lãnh thêm phần thức ăn nhẹ nữa nên tất bật dón dáp khắp nơi... xin bảo trợ những nơi quen biết. Người mang đến bánh bò, xôi... người mang đến trái cây... người mang đến bánh su... cho đủ trên 600 khách! May là phần thức uống có Quốc Việt bảo trợ cà phê sữa đá. Ban thức ăn nhẹ này được thành lập vội nên không đủ thiện nguyện viên, vì vậy cô Vinh khá vất vả xoay sở một mình... sau bếp!

Hội SAP-VN xin chân thành cảm ơn các nhà bảo trợ, những mạnh thường quân, thân hữu vẫn luôn tin tưởng và ủng hộ cho dạ tiệc "Cho Em Niềm Hy Vọng" hằng năm của SAP-VN. Với số tiền quyên góp kỷ lục **\$73,333.28 USD** từ Dạ Tiệc kỳ này, sang năm 2009 hội SAP-VN sẽ dùng số tiền này vào việc tài trợ cho 250 em khuyết tật được phẫu thuật chỉnh hình và phục hồi lại chức năng vận động. Hội cũng không quên cảm ơn trên 80 anh chị em thiện nguyện viên đã bỏ ra rất nhiều thời giờ và công sức quý báu để giúp mang lại sự thành công cho buổi dạ tiệc.

COMPASSION AWARD 2008

SAP-VN is proud to honor Mrs. Oanh Ress as this year's Compassion Award recipient. Mrs. Ress has been a supporter and volunteer of SAP-VN since April 1993. From Jun 1995 to Dec 1997, Oanh Ress served as a member of the board of directors of SAP-VN. She became involved in our organization after a trip to Vietnam where she saw people living in hardship and poverty in great need of assistance. She came back home to the US with a great desire to help the less fortunate in Vietnam but did not know how or where to begin. Soon after, as fate would have it, she read about a new organization in a local newspaper that was establishing social assistance programs in Vietnam; she knew then that she wanted to be a part of this organization. She contacted SAP-VN and quickly became an active member.

Mrs. Oanh Ress is receiving the Compassion Award 2008 from SAP-VN's president, Mr. Nguyen Ngoc Thanh

She was instrumental in creating fundraising opportunities for SAP-VN such as raffles and donation boxes for people to donate small change for our programs. To date, SAP-VN still operates these donation boxes in various stores in the Vietnamese community and all those pennies contributed by people over the years have added thousands of dollars to our funds. Mrs. Ress also loved going on medical and disaster relief missions with SAP-VN where she was able to reach out and directly touch the people who needed the most help.

Mrs. Ress fondly remembers SAP-VN in those beginning days as a young and energetic group with a great vision of making a difference in the lives of people in Vietnam. She is proud and happy to see that SAP-VN has overcome so many obstacles in terms of funding and logistics to implement projects that have made a tremendous difference in the lives of children, the poor, the elderly, and the disabled in Vietnam.

Mrs. Ress has always believed in helping and advocating for the poor and powerless because they are people who have no voice. She said that once you experience how it feels to help others, you always want to do more to reach out and raise awareness about the conditions that these people must live in and to raise money to help them in anyway we can. She wishes that she had been able to

become involved in humanitarian causes earlier and wants to continue using her skills and talents to help others as long as she can. Her motto in life is that we have to return to life what life has given us. SAP-VN would like to recognize Mrs. Ress for all that she has given to our organization.

GIẢI THƯỞNG BÁC ÁI 2008

Hội thiện nguyện SAP-VN vinh hạnh trao Giải thưởng Bác Ái năm 2008 cho chị Oanh Ress. Chị Oanh là một mảnh thường quân và từng là thiện nguyện viên của hội SAP-VN từ năm 1992. Chị đến với SAP-VN sau chuyến đi Việt Nam thăm lại quê hương nơi mà chị đã chứng kiến nhiều cảnh đời lam lũ của người dân nghèo đang rất cần sự trợ giúp. Khi trở lại Mỹ, chị tâm nguyện với lòng mình là phải làm một việc gì đó để giúp những người kém may mắn này. Trong lúc chưa biết nên bắt đầu từ đâu thì tình cờ chị đọc được một bài báo viết về hoạt động từ thiện của hội SAP-VN. Linh cảm cho chị biết đây chính là tổ chức sẽ giúp chị đạt được ước nguyện đó. Ngay sau đó, chị liên lạc xin tham gia với hội và mau chóng trở thành một thiện nguyện viên đắc lực của hội.

Chị đã giúp khởi xướng nhiều chương trình gây quỹ như tổ chức xổ số và đặt hộp quyền tiền xu lẻ tại các chợ và thương mại để quyền tiền cho những chương trình từ thiện của hội. Đến nay, những hộp quyền tiền vẫn có mặt khắp nơi trong những vùng đông cư dân người Việt và thâu về lên đến hàng chục ngàn đô la cho ngân quỹ của hội trong nhiều năm qua. Chị Oanh luôn sống sáng tiên phong trong những chuyến công tác y tế và cứu trợ bão lụt tại Việt Nam vì đây là những dịp để chị gần gũi tiếp xúc và trực tiếp trao tặng những phẩm vật thuốc men đến những người thật sự cần được giúp đỡ. Trong những chuyến công tác tại Việt Nam, chị luôn cố gắng tạo mối liên hệ chặt chẽ với các đối tác mở đường cho sự thành hình của nhiều chương trình từ thiện của SAP-VN ngày hôm nay.

Chị vẫn nhớ rõ ngày nào SAP-VN chỉ là một nhóm nhỏ gồm những người trẻ đầy nhiệt huyết với một tầm nhìn sâu rộng mong ước làm thay đổi cuộc sống cơ cực của người dân nghèo tại Việt Nam. Chị rất hãnh diện và rất vui khi thấy hội SAP-VN đã lớn mạnh sau khi vượt qua những thử thách ban đầu như tìm đâu ra nguồn tài chánh, làm sao kêu gọi thiện nguyện viên, và luôn cả việc giải thích những thắc mắc về công việc của hội tại Việt Nam mà lúc ấy vẫn là một điều tế nhị trong cộng đồng. Để ngày nay hội có thể thực hiện thành công những chương trình từ thiện mang lại cuộc sống tốt đẹp hơn cho những trẻ thơ, những cụ già, người nghèo đặc biệt là trẻ khuyết tật tại Việt Nam.

Chị Oanh luôn đặt trọn niềm tin và lòng yêu thương của mình vào những công việc giúp đỡ và bênh vực quyền lợi cho người nghèo bất hạnh vì họ luôn là những người chịu thiệt thòi trong xã hội. Chị nói nếu đã một lần làm một công việc từ thiện giúp người nghèo khó thì tự nhiên trong lòng mình sẽ cảm thấy thôi thúc và mong muốn làm nhiều hơn nữa cho họ. Minh sẽ cố tìm đủ cách để phổ biến những hoàn cảnh cơ cực đó đến mọi người và kêu gọi mọi người tiếp tay và đóng góp. Chị tiếc là đã không tham gia sớm hơn vào những hoạt động từ thiện như của hội SAP-VN. Với tất cả khả năng mình có, chị sẽ tiếp tục tiến bước trên con đường phục vụ tha nhân mà chị đã chọn cho mình. Chị luôn tâm niệm rằng mình nên trao lại cho cuộc đời những gì mà cuộc đời đã mang đến cho mình. Và hôm nay, hội SAP-VN trân trọng vinh danh chị Oanh Ress với tất cả những gì chị đã và đang đóng góp cho hội.

FINANCIAL CONTRIBUTIONS FROM AUGUST 1 TO OCTOBER 31, 2008

Ahlfenger Thanh, Union City, CA	\$100.00	Mr. Hieu, Santa Ana, CA	\$10.00
Boeing Charitable Trust, Chicago, CA	\$100.00	Mr. Dang T. Toan, Santa Ana, CA	\$100.00
Di Lien, Garden Grove, CA	\$20.00	Mr. Dang Tinh Chon, Garden Grove, CA	\$50.00
Dr&Mrs. Nguyen Ngoc Ky, Milpitas, CA	\$150.00	Mr. Dao Luu, Fountain Valley, CA	\$50.00
Dr. Do P. Thach, Fountain Valley, CA	\$300.00	Mr. Do Minh, Garden Grove, CA	\$50.00
Dr. Thomas Long Ha, Rancho Palos Verdes, CA	\$100.00	Mr. Doan Khoach, San Diego, CA	\$30.00
Dr. Nguyen Bao, Westminster, CO	\$100.00	Mr. Frank Choe, Midway City, CA	\$50.00
Dr. Nguyen Van Mung, Champaign, IL	\$120.00	Mr. John C. Gonzalez, Chesterfield, CA	\$750.00
Dr. Pham Do Tuong, Redwood City, CA	\$100.00	Miss Crystal Huynh, Santa Ana, CA	\$100.00
Dr. Tran Mai-Khanh, Irvine, CA	\$1,000.00	Mr. La Hoang Tien, Santa Ana, CA	\$150.00
Edison International, Princeton, NJ	\$90.00	Mr. Le Gia, Westminster, CA	\$100.00
Eisai Inc., Woodcliff Lake, NJ	\$500.00	Mr. Le Linh, Fountain Valley, CA	\$100.00
El Paso Corporation, Washington, DC	\$180.00	Mr. Nguyen Dinh Hung, Seattle, WA	\$100.00
Wellpoint Assoc. Giving Campaign, Princeton, NJ	\$54.00	Mr. Nguyen Manh Cuong, Santa Ana, CA	\$10.00
VNese Tennis Club Miramar College, LM, CA	\$100.00	Mr. Nguyen Manh Hung, Garden Grove, CA	\$100.00
In Honor of Ann Nguyen			
Kiwanis Club of Greater Stanton, Stanton, CA	\$50.00	Mr. Nguyen N. Tuan, Rowlett, TX	\$70.00
LeDuc Medical Group Inc, Fountain Valley, CA	\$200.00	Mr. Nguyen Thai An, Granada Hills, CA	\$100.00
Lien Doan Huong Dao Chi Lang, Santa Ana, CA	\$800.00	Mr. Steve Thinh Nguyen, Westminster, CA	\$75.40
United Way of Greater LA, Los Angeles, CA	\$204.53	Mr. Pham The Viet, Grand Prairie, TX	\$1,000.00
Escape Nail Spa, South Lake Tahoe, CA	\$250.00	Mr. Kevin Tran, Garden Grove, CA	\$20.00
K.T. Machining, Garden Grove, CA	\$100.00	Mr. Tran LP, Lakewood, CA	\$100.00
G.I.F.T Macy's West, Princeton, NJ	\$90.77	Mr. Tran Quat, Sunnyvale, CA	\$100.00
Miss Bui To YenBa, La Palma, CA	\$200.00	Mr. Tran Ngoc Anh, Irvine, CA	\$30.00
Miss Doan Thuy Phuong, Garden Grove, CA	\$80.00	Mr. Andy Truong, Westminster, CA	\$100.00
Miss Lily Nguyen, Oxnard, CA	\$60.00	Mr. Truong Hanh, Westminster, CA	\$200.00
Miss Jackie Pham, Garden Grove, CA	\$100.00	Mr. Jimmy Vo, Westminster, CA	\$100.00
Miss Tong Phuong Anh, Garden Grove, CA	\$250.00	Mr. Vo Tan, Piedmont, CA	\$100.00
Miss Nguyen Thuc Doan, Orange, CA	\$10.00	Mr. Vu Huy, Newark, CA	\$200.00
Mr&Mrs. David Trinh & Thuy Vo, NP, WA	\$206.61	Mr. Brandon C. Vu, Stanton, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Vu Dinh Bon, Davis, CA	\$100.00	Mr. Vu Doan Hung, Irvine, CA	\$300.00
Mr&Mrs. Thomas&NhuHoa Gross, LH, CA	\$200.00	Mr&Mrs. Khang Tran, Ventura, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Hoang H. Nam, Irvine, CA	\$100.00	Mr&Mrs. Tran Hoan, Santa Ana, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Le M. Dat, Fountain Valley, CA	\$1,500.00	Mrs. Ho Sen, Alameda, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Le N. Bich, San Jose, CA	\$50.00	Mrs. Le Lindsey, Grand Prairie, TX	\$1,000.00
Mr&Mrs. Nguyen Son&Lan, La Mesa, CA	\$100.00	Mrs. Alice Margolis, Huntington Beach, CA	\$25.00
Mr&Mrs. Nguyen Son Ban, Garden Grove, CA	\$200.00	Mrs. Nguyen T Cam-Qui, San Diego, CA	\$100.00
In Honor of anh Quang & chị Lan's 25th Anniversary			
Mr&Mrs. Andrew T.C. Nguyen, Irvine, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen T. Dao, San Jose, CA	\$50.00
Mr&Mrs. Vu D. Binh & Ngoc-Huong, Irvine, CA	\$100.00	Mrs. Nguyen Thi My Hang, Sunnyvale, CA	\$100.00
Mr. Tran Ngoc Anh, Irvine, CA	\$50.00	Mrs. Nguyen Thanh-Nhan, Huntington Beach, CA	\$100.00
Mrs. Nguyen Thanh-Nhan, HB, CA	\$50.00	Mrs. Pham Xuan Trang, Fountain Valley, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Nguyen Tien Quyen, Houston, TX	\$320.00	Mrs. Tran Kim Thoa, Gardena, CA	\$210.00
Mr&Mrs. Keith Khai Nong, Clarksburg, MD	\$200.00	Mrs. Tran Kim Hue, Lexington, KY	\$220.00
Mr&Mrs. Pham GiaHoa&MyLinh, Santa Ana, CA	\$300.00	Mrs. Truong Van, Huntington Beach, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Phan QH&LK, Irvine, CA	\$50.00	Ms. Amy P. Ang, Scottsdale, AZ	\$100.00
Mr&Mrs. Don&Chau Smith, Victorville, CA	\$30.00	Ms. Catherine Bui, Lakewood, CA	\$50.00
Mr&Mrs. John Ta & Mai Dao, Laguna Niguel, CA	\$300.00	Ms. Kathie Chau Pham, Fountain Valley, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Robert Tasedan, Costa Mesa, CA	\$200.00	Ms. CHTN Kim Thanh Kent, Algonquin, IL	\$200.00
Mr&Mrs. Dung & Christine To, Arlington, TX	\$50.00	Ms. CHTN My Linh, Alameda, CA	\$100.00
Mr&Mrs. Tran Chuong & Quyen, San Jose, CA	\$200.00	Ms. Jacqueline Thuy Cung, Garden Grove, CA	\$20.00
Mr&Mrs. Trinh Van, Fountain Valley, CA	\$150.00	Ms. Dao Anh Ha, Alameda, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Vo Toan & Lien, San Jose, CA	\$100.00	Ms. Lydia Dieu Duong, Garden Grove, CA	\$20.00
Mr&Mrs. Anton & Victoria Vu, Downey, CA	\$100.00	Ms. Ho Nguyet Anh, Irvine, CA	\$200.00
Mr&Mrs. Vu D. Binh & Ngoc-Huong, Irvine, CA	\$200.00	Ms. Tea Huyen Hoang, Santa Ana, CA	\$100.00
In Memory of Bà Huỳnh Thị Tâm			
		Ms. Hoang Thi Hong, Yorba Linda, CA	\$200.00

CONTRIBUTION FORM

Name/Title: _____ Account # if known _____

Address: _____ Phone: _____

I would like to donate \$ _____ for the following project:

☐ Orthopedic Surgery (\$250/surgery)	☐ Cleft-Palate Surgery (\$120/surgery)
☐ Wheelchair or Tricycle (\$100 or \$120/ea)	☐ Cataract Surgery Project (\$60/eye)
☐ Free Clinics (\$100/clinic/month)	☐ Most Needed Project

YOUR CONTRIBUTION DOES MAKE A DIFFERENCE. THANK YOU !

GC54

Ms. Laura B. Kellogg, Corona Del Mar, CA	\$100.00	Ms. Trang Thien Tam, Buena Park, CA	\$100.00
Ms. Kha Thi Doi, Monterey Park, CA	\$50.00	Ms. Trinh Thanh-Ha, Irvine, CA	\$25.00
Ms. Kieu Thao, Fountain Valley, CA	\$165.00	Ms. Trinh T Thuy, Garden Grove, CA	\$50.00
In Memory of Mr. Dang Huu Kiem		Ms. Vanhoof De Christina Ricca, Rosemead, CA	\$100.00
Ms. Mary Kung, Dublin, CA	\$150.00	Ms. Vu Mai, Lawndale, CA	\$100.00
Ms. Lau N. Kim, Oceanside, CA	\$100.00	Nguyen Ty-Thi & Duong, Garden Grove, CA	\$20.00
Ms. Le Nguyen Phuong, Huntington Beach, CA	\$50.00	Orange County United Way, Irvine, CA	\$704.62
Ms. Le Quynh Phuong, Lake Forest, CA	\$300.00	Physical & Pool Therapy, Inc., Downey, CA	\$1,000.00
Ms. Le Thi Hanh, Norcross, GA	\$100.00	Travelers Express Comp., Inc, Minneapolis, MN	\$185.50
Ms. Julie Lieu, Lorton, VA	\$300.00	Trinh Jimmy & Ronald, Westminster, CA	\$200.00
Ms. Ngoc Han Bui, Anaheim, CA	\$120.00	United Way Account Special Distribution, NY, NY	\$120.00
Ms. Nguyen Duyen, Winnetka, CA	\$50.00	Total donations this period: \$26,101.43	
Ms. Nguyen Thuan, Irving, TX	\$1,000.00	THANK YOU FOR YOUR CONTRIBUTIONS!	
Ms. Vivian Nguyen, Fountain Valley, CA	\$100.00	<div style="border: 1px solid black; padding: 10px; text-align: center;"> <p>CHIA BUỒN</p> <p>Được tin Bác LIÊU THỤY HOA,</p> <p>Thân Phụ & Nhạc Phụ</p> <p>của hai bạn JEAN & NGHĨA</p> <p>(hai thành viên tích cực của hội SAP-VN),</p> <p>vừa tạ thế, toàn thể anh chị em</p> <p>Hội Thiện Nguyện SAP-VN</p> <p>ĐỒNG THÀNH KÍNH CHIA BUỒN</p> <p>cùng hai bạn và gia đình</p> </div>	
Ms. Nguyen A. Tuyet, Del City, OK	\$85.00		
Ms. Nguyen Chau Mai, Herndon, VA	\$100.00		
Ms. Nguyen D. Hong, Garden Grove, CA	\$30.00		
Ms. Nguyen Huu Thi Chinh, Houston, TX	\$100.00		
Ms. Nguyen K. Phuong, Irving, TX	\$600.00		
Ms. Nguyen Lan Huong, Hamilton, NJ	\$100.00		
Ms. Nguyen Thi Chanh, Oakland, CA	\$100.00		
Ms. Nguyen Thi Kha, Walnut, CA	\$300.00		
Ms. Nguyen Thi Loan, Westminster, CA	\$40.00		
Ms. Nguyen Thi Tam, Westminster, CA	\$150.00		
Ms. Nguyen Vo Thi Tuyet, Oakland, CA	\$100.00		
Ms. Ong T. Nhu-Ngoc, Anaheim, CA	\$100.00		
Ms. Loren A. Ornelas, Los Angeles, CA	\$50.00		
Ms. Pham Nga, Garden Grove, CA	\$80.00		
Ms. Cindy B. Pham, Westminster, CA	\$50.00		
Ms. Julie Mai Pham, Houston, TX	\$50.00		
Ms. Diana Tran, Van Nuys, CA	\$100.00		
Ms. Michelle Thuy Duong Tran, Austin, TX	\$100.00		
Ms. Tran Kim Dung, Noble Park	\$50.00		
Ms. Tran T Tran, Irvine, CA	\$100.00		
Ms. Tran Thi Hanh, Santa Ana, CA	\$20.00		
Ms. Tran Thi My-Ngoc, San Diego, CA	\$100.00		

CẢM ƠN! THANK YOU!

J & R PRINTING

13036 CYPRESS STREET, GARDEN GROVE, CA 92843, PH. (714) 638-8878 FAX (714) 638-8236

CHÍ PHÍ ẤN LOÁT GREEN CROSS DO NHÀ IN J & R PRINTING BẢO TRỢ

PRINTING COST OF GREEN CROSS IS SPONSORED BY J & R PRINTING

SOCIAL ASSISTANCE PROGRAM FOR VIETNAM (SAP-VN)

A HUMANITARIAN NONPROFIT ORGANIZATION SINCE 1992

12881 Knott Street, Suite 116

Garden Grove, CA 92841

NONPROFIT

U.S. POSTAGE

PAID

Santa Ana, CA

Permit #1275